300 Extra Vette Merino Schapen,
420 dito dito Kaapsche dito,
130 dito dito Kapaterbokken.

OP WOENSDAG, den 16den November, zullen opgemelde vette Schapen en Bokken, opgebragt door den Heer W. J. STIGLINGH, publiek verkocht worden te Klapmuts.

ISAAC J. DU PLESSIS.
DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu Adms.

Kantoor van den Baljuw,
11 November, 1870

IN Executie van Gewysden van het Hoog Geregtshof, in de hieronder gemelde Zaak, zal de volgende verkooping plaats hebben :—

AFDEELING COLESBERG.

A. DENYSSEN, N.O., ANNA MARIA DU PLESSIS, Weduwe en Testamentaire Executrice van wylen PETRUS JOHANNES DU PLESSIS, en een ander.

Op Zaterdag, den 26 November, 1870, 's voormiddags 10 ure, te Colesberg, van Huisraad, Keukengereedschap, enz., en op Ventersvallei, op Woensdag, den 30 November, 1870, 's voormiddags 10 ure, van 1 Kar, 1 Stel Tuigen, 6 Paarden, 4 Merries, 400 Schapen, 10 Koeijen, 6 Kalveren, 2 Ossen, 1 Vaars, Huisraad, Keukengereedschap, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

IN Executie van Gewysde van het Oostelyke Distrikts Hof, zal de volgende Verkooping plaats hebben, namelyk :

AFDEELING ALBANIE.

H. C. MALAN vs. DAVID DANIEL JACOBUS MALAN.

Op Vrydag, 18 November, 1870, 's voormiddags 10 ure, te Grahamsstad, van 351 Schapen, 350 Bokken, 2 Paarden, Huisraad, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw

Direkt van Gothenburg.
NU GELAND

Uit de "Amazon,"

In Prins Alfred Dokken,

ZWEEDSCHE PLOEGEN en toebehooren compleet.
STOCKHOLMSCHE TEER in Vaten, Handelaars zullen voorzien worden tegen de laagste pryzen by de groote maat.

R. M. ROSS.
Strandstraat, & St. Georgestraat.

Bloem van Zwavel,

NU geland ex "DORA" eene bezending van de beste Zwavel van de volgende Merken :—
BRANDRAM,
POYNTE,
CANDERY,
IN VATEN EN VAATJES.

Te Koop te 28 St. Georgestraat.

J. G. STEYTLER

DADELYK BENOODIGD,

Opzigters en Wagen Dryvers naar de Diamantvelden

NIEMAND behoeft aanzoek te doen zonder van Getuigschriften van goed gedrag en bekwaamheid voorzien te zyn.

STEYTLER & STEYTLER,
Immigratie & Algemeene Agenten,
62, St. Georgestraat,

UNION BANK.

Berigt aan Aandeelhouders.

INGEVOLGE Artikelen 23, 24 en 46 van de Bankakte zal ten Kantore dezer Bank eene BUITENGEWONE ALGEMEENE VERGADERING van AANDEELHOUDERS plaats hebben op

Vrydag, den 16 December aanst.,
'S VOORMIDDAGS TEN 11 URE.

ten einde een Direkteur te verkiezen in plaats van den Heer JOHN SHEPHERD, die gedurende meer dan drie maanden uit de Kolonie afwezig is geweest.

De namen der voor te stellen Kandidaten moeten door twee twee stemgeregtigde Eigenaren schriftelyk aan de Direkteuren worden bekend gemaakt voor of op MAANDAG, 14 dezer.

Op last van de Directie,
S. V. HOFMEYR, Kassier.
Kaapstad, 7 November, 1870.

Koloniale Weeskamer en Trust Maatschappy

OPGERIGT DEN 31 MAART 1856
Kapitaal £20,000.

TOT het Administreren van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve wettig zal worden aangesteld als Executeuren, Administrateuren, Voogden Curatoren, Trustees en Agenten.

DIRECTEUREN :
De Wel-Ed. heer J. G. BLANKENBERG, Voorzitter.
De Edele „ P. E. DE ROUBAIX, L.W.R.
De Wel-Ed. „ H. M. ARDERNE,
„ „ E. LANDSBERG,
„ „ F. PORTER,
„ „ L. P. CAUVIN.
„ „ W. J. VAN DE VEN.

AUDITEUREN :
De Wel-Ed. Heer J C HOFMEYR
„ „ J. J. STEYTLER,

Personen die verlangend zyn hen aantestellen, zullen gelieven hen te benoemen en aantestellen als "*Het Collegie van Directeuren van de Koloniale Weeskamer en Trust Maatschappy.*"

☞ De Insolvente Tak zal bestierd worden door den Secretaris, voor wiens daden de Maatschappy verantwoordelyk zal zyn.

De Directeuren komen elken Donderdag byeen 11 ure, tot het verrigten van Bezigheden.

Kantoor.—Kamer Gebouwen, 3, Kerkplein.
G. W. STEYTLER, Secretaris.

Executeurs Kamer.

Acte van Vennootschap, gedateerd 1 April, 1859, opgemaakt volgens de basis der oorspronkelyke Acte gedateerd 22 Augustus, 1838.

Tegenwoordige Acte ingelyfd door Acte des Parlements.

DIRECTEUREN.
De Wel-Ed. H P. A. BRAND, Voorzitter,
A. D. KRYNAUW,
„ W. HIDDINGH, L.L.D.
„ „ J. H. HOFMEYR.
W. L. BLORE,

AUDITEUREN.
Heeren W. E. MOORE, en G. H. MOLLER Auditeuren
E. J. BROERS, Secretaris.

De Kamer zal door haren Secretaris Boedels blyven administreren.

Uitgegeven No. 10, Groenteplein, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandag Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal

⁂ Prys 6d. per enkel Nommer.

Published at No. 10, Greenmarket-square, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds 5 4; per Quarter.

⁂ Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

[illegible] Burgersdorp ; De Hr. P. J. Davidtz, Beaufort West ; De Hr. Z. J. Muller, Prins Albert ; De Hr. L. H. Goldschmidt, Calvinia ; De Hr. Hend. Kleyn, Ca[illegible] ; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp ; [illegible] De Hr. D. Vermaten, Colesberg ; De Hr. A Arnholz, Ceres ; De Hr. en Mr De Boer Mazier, Franschhoek, De Hr. J M Johnson, George ; De Hr. M Noome, [illegible] ; De Hr. N. Meyer, Ez. Hartenbosch Mosselbaai ; De Hr. M W Theunissen, Poesvallei ; De Hr. D. P. van Huyssteen, Hz, Knysna en Plettenbergsbaai ; De Hr. B Wethmar, [illegible] ; De Hr. A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G W B Wehmeyer, Langekloof ; De Hr. A P Baupt, Paarl ; De Hr. C Standerwick, Swellendam ; De Hr. P Korsten, Stellenbosch ; De Hr. E von Ludwig en Theron, Tulbagh ; De hr [illegible] ; De Hr. M V [illegible], Riversdale ; De heer G Brehm, Uitenhage ; De heer P J Pentz, Wellington ; De heer C. Beck Worcester ; De heer G de kock, Wynberg ; De H[illegible] ; [illegible] Fauresmith ; De heer Hugh Tinneny, Hope Town ; De heer C Bredell, Winburg ; De heer J S de Villiers, Murraysburg ; De heer F S Innes Namaqualand ; De heer K. de Lint, Piketberg ; Heer J Cornelissen, Somerset West. de Hr A F Schubart, Potchefstroom. De heer J A D Demges, Willowmore, W S von Rynevold, Kroonstadt.

DEEL XLI. MAANDAG, DEN 14 NOVEMBER 1870. No 3,631

McDonald, Busk, & Co.

Vestigen de aandacht van den Handel in het Algemeen op hunne laatst Invoeren, bestaande uit

Stapel en Fancy Manufacturen,

IN GROOTE VERSCHEIDENHEID, WAARONDER ZYN :

PUNJUMS in Wit Hemden Linnen, Baftas, Hemdengoed, Laken Linnen, Voerchits, Corduroys, Meubel en Belgisch Geruit, Derries, nieuwe Patroon Zomer Chitzen, Linnen Damast, Blouse Holland, Drills, Bedde Tyk, Waschdoek, Dekens, enz., enz., enz.
DOESKINS, Tweeds, Lakens, Kassemieren, Kasinetten, Flanellen, Coburgs en Alpaccas, Mans Hoeden in verscheidenheid,
HOEDJES EN HOEDJES GERAAMTEN, Bloemen, Kid Handschoenen, Zyden, Krip, Linten Muts Fronten, Gekleurde en Zwarte Naaizyde, Kleeden en Kleedstoffen, in verscheidenheid, Neteldoek, Llama, Tulle, Coutille Borstrokken, Strooboeden, Overrokken, Boordjes, Kamerdoek en andere Doeken, Kousenwaren in verscheidenheid, Puggaries, Breiling, Franjes, en andere Kleed Opmaaksels, enz., enz.
WOL-, GRAAN-, ZEIL- EN MEEL ZAKKEN, Heeren Pakken en Klaargemaakte Kleederen in verscheidenheid, Mans, Dames, en Kinderen Stevels, Tapytwerk, Wagen Zeildoek.
CONCERTINAS, Houten Pypen, Vuurslag Messen, Kandy Suiker, Parke's Wyngaard Graven, Atkinson's en Gossages Zeep, Compositie Kaarsen, Blaauw en Duim Blaauw, Rio Koffy, Natal Suiker, Chicorei, Souchong Thee, Staaf Lood, BRANDRAM'S ZWAVEL.

Brandram's Bloem van Zwavel voor Wyngaarden.

ALSMEDE VOORHANDEN :

HEIDELBERG EN CANGO TABAK

McDONALD, BUSK, & Co.

ZEEP.

DE oprigting eener groote ZEEP FABRIEK voltooid hebbende, maken wy nu verschillende kwaliteiten van Zeep, welke allen, met inbegrip van NAGEMAAKTE LIVERPOOL ZEEP, zoo goed zyn als kunnen ingevoerd worden, terwyl wy meenen dat zy goedkooper zyn.

Daar dit een werk van KOLONIALE NYVERHEID is, met het doel den Invoer van Buitenlandsche Zeep tegen te gaan, hopen wy de hulp en aanmoediging van het Kaapsche Publiek te erlangen. Laat een ieder NIETS DAN KOLONIALE ZEEP gebruiken, terwyl die goede voldoening blyft geven.

Te Koop by de FABRIEK, hoek van Rutgers en Nieuwe-marktstraten, of aan onze MAGAZYNEN, voet van Adderley-straat.

G. S. HOLMES & Co.

DE PAARLSCHE

Executeurs Kamer.

Kapitaal £40,000 Sterling.
In 200 Aandeelen van £200 Elk.

TER Administratie van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve mogt aangesteld worden als Executeuren, Administrateuren, Agenten, Curatoren en Voogden van Minderjarigen zoo wel als Trustees en Insolvente Boedels, enz. enz.

Directeuren.
Wel-Ed. Heer J. R. ZEEDERBERG M.D Voorzitter.
— J. D. BEYERS, Hz.
— A. J. LOUW,
— B. P. DU PLESSIS
— J. F. MARAIS,
— S. W. THERON,
— J. SMUTS, M.D.

AUDITEUREN
De Wel-Ed. Heeren H. J. HUGO, en T. ROOS, Tz
Directeuren vaceren elken Woensdag aan het Kantoor der Kamer Westelyke Provincie Bank Gebouwen

I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

Westelyke Provincie Bank.

PAARL

Nominaal Kapitaal,	...	...	£50,000
Opbetaald Kapitaal,	...	...	30,000
Reserve Fonds,	...	...	10,000

Directeuren.
Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— C. C. A. DE VILLIERS,
— ABR. BOS. DE VILLIERS,
— J. D. BOSMAN,
— A. J. LOUW,
— A. J. BECKER,
— P. DE V. MOLL.

DE Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt,
3 Maanden en daarboven, ... 3 percent.
6 „ ... 3½ —
12 „ ... 4½ —

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's morgens 10 ure, om over Applicaties voor Disconto te beslissen

B. P. DU PLESSIS Kassier.

Z. A. Hulp Bybel Genootschap

EENE Algemeene Vergadering van bovengemeld Genootschap zal gehouden worden in de Groote Gereformeerde Kerk, Adderley-straat, op MORGEN, DINGSDAG AVOND, den 15den dezer, ten half zeven ure.

GEORGE MORGAN, Sec.
Kaapstad, den 11 Nov., 1870.

KAAP DE GOEDE HOOP
Trusten Assurantie Maatschappy
No. 41, HEERENGRACHT, KAAPSTAD.
OPGERIGT 1840,
En later bekrachtigd by Ordonnantie van den Gouverneur en den Wetgevender Raad,
IN 900 AANDEELEN VAN £25 ELK
Voor de Assurantie van Vaste en Losse Goederen tegen Brand, en de Administratie van Boedels.

DIRECTEUREN :
Wel-Ed. Heer R. P. DOBIE Voorzitter.
„ „ J. T. Eustace,
„ „ T. Watson,
„ „ J. B. Ebden,
„ „ C. J. Manuel,
„ „ W. Hiddingh,
„ „ T. Ansdell,
„ „ F. F. Rutherfoord,
„ „ E. Landsberg.
AUDITEUREN.
Wel Ed. Heer John Ross,
„ „ T. E. Jones.

BRAND ASSURANTIE DEPARTEMENT.
PREMIEN PER £100.
Een bonus van 15 percent afgetrokken by vernieuwing

	Onder Plat.	Onder Leyen of Pannen Daken.	Rieten Daken
1. Private Woonhuizen.	2s. d.	3s. d.	12s. 6
2. Winkels en Pakhuizen, geene gevaarlyke goederen bevattende......	4s. d.	5s. d.	15s. 6d.
3 Winkels of Pakhuizen, gevaarlyke goederen bevattende......	5s. d.	6s. d.	17s. 6d.
4 Gebouwen waarin gevaarlyke ambachten gedreven worden......	6s. 8d.	7s. 6d.	Speciale

Port Elizabeth Risicos, een eenige anderen zullen worden geassureerd tegen speciale koersen.

M. WMILLD, Sec.

Aan Ouders en Voogden

JONGELINGEN van Buiten, die naar de stad gezonden worden om in het eene of andere van te worden opgeleid, kunnen in eene respectabele Familie als kostgangers worden opgenomen.—Zy zullen als leden van het gezin behandeld worden en op hun gedragzal behoorlyk acht worden geslagen.—Adres aan het Kantoor van dit Blad.

UITGEBREIDE VERKOOPING

VAN

Wagens, Muilezels, Slagt- en Trek Ossen,

Te worden gehouden aan de Klapmuts Statie, ten 11 ure,

Op Woensdag Morgen, 16 Nov., 1870,

DE ONDERGETEEKENDE zal doen verkoopen, per Publieke Veiling, zyn UITMUNTEND en WELBEKEND

Transport Goed, met alle Toebehooren,

BESTAANDE UIT :

Zeven Spannen Eerste Klasse uitgezochte MUILEZELS, in uitmuntende conditie, met ZEVEN WAGENS,

Gebouwd onder het opzigt van den Eigenaar met Patente Remmen, Yzeren Assen, en al de laatste Verbeteringen.

ALSMEDE,

Zeven Spannen Sterke Tuigen van Aluin Leder,

BYKANS NIEUW,

Zeven Spannen PUIK TREK OSSEN (gewaarbord als Ingeent),

en gekozen uit een Troep van VYF HONDERD. Zy hebben hun gelyken niet in het District. Zy zyn nu in de allerbeste conditie.

ZEVEN WAGENS,

Alle in goede staat van reparatie en voorzien van Remmen en al de laatste verbeteringen, zullen verkocht worden met hun Trekgoed compleet.

ALSMEDE CIRKA VYFTIG SLAGT OSSEN.

Uithoofde van hun kostelyke conditie, bieden zy een zeldzame kans aan den Slagter. By de tegenwoordige aanvraag naar Transport moet zulk eene gelegenheid om Eerste Klasse Vee te koopen niet worden verwaarloosd.

De Eigenaar heeft juist en Contract gesloten met de *Kaapsche Koper Myn Maatschappy*, en zet ze alleen van de hand uit hoofde van de ongenoegzame aanmoediging om het *Koper Ryden* voort te zetten.

E. W. TARRY.

J. G. STEYTLER, G.z., Afslager.

VILLIERS & CO.,

HEBBEN TE KOOP

Aan hunne Pakhuizen, Langestraat, tusschen Strand & Kasteelstraten.

FRANSCHE BRANDEWYN, van de volgende Merken :
Larronde Fréres
Grange & Bonsal
Dandicolle & Gandin, Bestierders van de groote Cognac Maatschappy
Jas. Hennessey & Co.
Jules Robin & Co.

UITMUNTEND CHAMPANGE :
Bouche, Fils & Co., in bottels en halv bottels
Benjamin & Eugene Perrier
Genever, Spengler & Rynbende
Beste Oude Jamaica Rum
Beste Pons Syroop
Standard Old Tom
Engelsche Bier, van de beste Makers

Alsmede uitmuntende Buitenlandsche en Kaapsche Wynen,

WELKE ZY TEGEN DE LAAGSTE MARKTPRYZEN TE KOOP AANBIEDEN.

KENNISGEVING.

S. LASKER,

HOROLOGIEMAKER & JUWELIER,

op het punt staande zyne bezigheid in de Kaapstad te sluiten, gedurende den Zomer, ten einde een reisje naar de Diamantvelden te maken, verzoekt zyne Klanten om voor alle reparaties gedurende de loopende maand aanzoek te doen, daar geene gedaan of afgeleverd zullen worden aan zynen Winkel gedurende zyne afwezigheid ; en alle artikelen by hem ter reparatie gelaten tusschen Juny 1860 en December 1868 zullen verkocht worden om de kosten te bestryken, tenzy voor dezelve aanzoek worde gedaan voor den 1sten October.

N.B.—De voorraad Horologies, Klokken Juwelierswaren, Plettywerk, enz., wordt verkocht tegen eene zeer groote vermindering van Prys, tegen kontant.

No. 12, Adderley-straat, Hoek van Hout-straat,
1sten September, 1870.

Byzondere belegging van Kapitaal

OP den 1sten Dag van FEBRUARY aanst., zal de geheele Handelsvoorraad worden verkocht, insluitende

32 Sterke Stukvaten
10 Egale Ryders

met een complete WYNPOMP, en omtrent 100 PYPEN WYN, 12 jaren oud, en in zeer uitmuntende Conditie.

EDWARD J. HANBURY.
No. 17, Grave-straat,
Kaapstad.

De Heer C. M. de Wet,

PROKUREUR, NOTARIS PUBLIEK, ENZ.,
TE PIQUETBERG.

ZAKEN waargenomen in het Rondgaande en het Magistraats Hof, Beleeningen gedaan en andere Agentschappen waargenomen.

Men kan zich ook vervoegen by
De Heeren FAIRBRIDGE & ARDERNE.

MALMESBURY

LANDBOUW EN HANDELS BANK.

Tegenwoordig Nominaal Kapitaal	£22,030
OPBETAALD KAPITAAL	£13,218
RESERVE FONDS ...	£1,274 3 6

DIRECTEUREN.
De Wel-Ed. Heer L. F. DE LETTRE BICCARD Voorzitter.
— A. H. MOORREES,
— H. J. SMIT,
— JACOB MULLER,
— D. J. ACKERMAN,
— H. G. GREEFF,
— J. J. ALBERTYN,

DE Bank staat Renten toe op vaste Deposita op sommen van £10 en meer, tegen de ondergemelde schaal :—
Voor 3 en onder 6 maanden, tegen 2 pCt per jaar
„ 6 „ 12 „ „ 3 „
„ 12 maanden tegen 4 pCt. per jaar.

Aanzoeken voor disconto worden ontvangen en overwogen op *Maandags* en *Donderdags*.

Op last van Directeuren,
J. W MOORREES, Kassier.
Agenten :—Zuid-Afrikaansche Bank,
Kaap de Goede Hoop.

Een en een half percent, zal worden gevraagd waarden van Wissels.

Nieuws uit Europa.

DE OORLOG.

OVERGAVE VAN STRAATSBURG.

De stoomboot *Marsdin* arriveerde Zaturdag avond laat in de Tafelbaai, en bragt nieuws uit Europa tot den 7den October.

Het Pruissische leger had Parys van alle kanten ingesloten. Verscheidene schermutselingen hadden plaats gehad, maar geene daarvan scheen van groot belang te zyn geweest. Op den dag van het vertrek der *Marsdin* werd in Engeland eene telegram ontvangen, behelzende, dat de Pruissen 30,000 man hadden verloren in een slag buiten de muren van Parys, doch men hechtte daaraan niet veel geloof Uit Parys werden berigten ontvangen enkel per luchtballon of duivenpost.

Op den 30sten September trokken de Duitschers Straatsburg binnen. Meer dan 500 Fransche officieren werden op hun eerewoord ontslagen. Van 50 tot 100 gingen in gevangenschap. 17,000 soldaten gaven zich tevens over.—De Duitschers hebben verder genomen : 170 kanonnen, twee millioen franken ; en het eigendom der Regering in de Bank, dat berekend wordt op acht millioen franken. De Koning van Pruissen heeft 5000 thalers gezonden ten behoeve van de inwoners van Straatsburg, die door het beleg hebben geleden.—Men zegt, dat de inwoners der stad, wanhopig geworden zynde, er in slaagden, de witte vlag op de hoofdkerk te hyschen op den dag te voren, maar dat Generaal Ulrich, de kommandant, ze liet nederhalen. Het garnizoen en de burgers oefenden evenwel zulk een drang op hem uit, dat hy genoodzaakt was, de stad over te geven. Straten en pleinen zyn in puin verkeerd, en de prachtige hoofdkerk is ook beschadigd.—Generaal Ulrich is te Tours aangekomen en op hartelyke wyze ontvangen.—Het berigt van den val van Straatsburg heeft groote blydschap te weeg gebragt in Duitschland.

Een telegram van Berlyn aan de *Daily News* meldt, dat met het bombardement van de vestingwerken van Parys waarschynlyk terstond een aanvang zal worden gemaakt, daar de zware belegeringsstukken opgesteld zyn.

Men zegt, dat Metz nog volstrekt niet in den uitersten nood verkeert. Maarschalk Bazaine heeft aldaar een leger van 100,000 man by zich, allen in volmaakten welstand. De Nationale Garde heeft op zich genomen, de stad te verdedigen, in geval het maarschalk Bazaine gelukt, zich een weg te banen door de Pruissische gelederen.

Het Pruissische hoofdkwartier werd op den 5den October verlegd van Ferrières naar Versailles.

De heer Jules Favre heeft aan Graaf Bismarck verzocht, om kennis te geven, voordat het bombardement van Parys zal beginnen, en vraagt om verlof, om eenmaal per week een courier uit Parys te mogen zenden. De Graaf heeft beide verzoeken afgewezen.

Op den 29sten September deed Generaal Bourbaki een schitterenden uitval uit Metz en dreef de Pruissen met groot verlies terug.

De Spaansche kroon is weder aan Don Fernando aangeboden.

Men zegt dat de Paus weder een brief heeft geschreven aan den koning van Pruissen. Het antwoord zal beslissen, of de Paus te Rome zal blyven of niet. In Italie heerscht de grootste opgewondenheid. In Rome is alles rustig.

Er liep een gerucht, dat de heer Thiers te Florence was aangekomen.

Toen de *Marsdin* op omtrent eene week afstands van Madeira was, ontmoette zy de *Norseman*, die op weg was naar Engeland. Deze stoomboot had een harer stoomzuigerstangen verloren, en men vroeg den kapitein van de *Marsdin* om eene andere. Deze had er evenwel, geene over, en de *Norseman* ging voort, terwyl slechts een harer machines werkte.

Onder de passagiers per *Marsdin* zyn vele heeren, die een bezoek willen gaan brengen aan de Zuid-Afrikaansche Diamantvelden. Een der passagiers zegt, dat de opschudding, die in Engeland was veroorzaakt door de laatste berigten van de velden, schrikkelyk was, en men verwachtte, dat vele delvers naar Zuid-Afrika zouden vertrekken.

Toen de *Marsdin* van Falmouth vertrok, lagen aldaar omtrent 70 Noord-Duitsche schepen in de haven, die op den afloop des oorlogs wachtten. Te St. Helena waren tusschen 20 en 30 Noord-Duitsche schepen geankerd.

Kaapstad & Wellington Spoorweg

TYDTAFEL.

Van en na den 1sten, en tot nader Kennisgeving.

	Passagiers en Goederen. 1	dito en dito Goederen. 2
HEEN.		
Vertrek van Kaapstad...	7·16	3·40
„ Zoutrivier,...	7·25	3·50
„ D'Urban Weg	7·53	4·20
„ Eersterivier...	8·21	4·52
„ Stellenbosch...	8·51	5·23
„ Klapmuts ...	9·23	5·57
„ de Paarl	9·46	6·20
„ Lady Grey Brug	9·54	6·28
Aankomst te Wellington...	10·13	6·47
TERUG.		
Vertrek van Wellington ...	6·30	3·0
„ Lady Grey Brug	6·48	3·18
„ de Paarl ...	6·58	3·28
„ Klapmuts ...	7.21	3·51
„ Stellenbosch...	7.55	4·25
„ Eersterivier...	8·26	4·56
„ D'Urban Weg	8·54	5·24
„ Zoutrivier	9·18	5·50
Aankomst te Kaapstad ...	9·26	6·0

JAMES DELL,
Agerende Treinbestierder.

MAANSVERANDERINGEN.

Nov 16.—Laatste Kwartier, 10u. 13m. morgens.
23.—Nieuwe Maan, 2u. 35m. morgens.
29.—Eerste Kwartier, 11u. 47m. namiddags.

HOOGWATER.

's Morgens.—Nov. 14, 6u. 10m.—15, 7u. 4m—16, 8u. 20m.—17, 9u. 50m.—18, 11u. 9m.
's Namiddags.—Nov. 14, 6u. 37m.—15, 7u 42m.—16, 9u. 5m.—17, 10u 30m.—18, 11u. 40m.

LAAGWATER.

's Morgens.—Nov 14, 0u. 0m.—15, 0u. 51m.—16, 2u. 1m.—17, 3u. 28m.—18. 4u. 50m.
's Namiddags.—Nov. 14, 0u. 24m.—15, 1u. 23m.—16, 2u. 23m.—17, 4u. 10m.—18, 5u. 25m.

DE
Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 14 November, 1870.

DE SYNODE

Zoo als onze lezers uit het onderstaande verslag zullen zien, hebben de discussies in dit hoogeerwaarde ligchaam zich in de laatste dagen soms niet door den geest van Christelyke liefde gekenmerkt. De discussies omtrent de Ordonnantiezaak maakten sommige hoofden byzonder heet, en er hadden tooneelen plaats, die overal te pas kwamen, behalve in eene vergadering van dienaren des Evangelies. Wy hadden gehoopt, dat de discussie over de afschaffing der Ordonnantie, door het verwerpen der drie daaromtrent gedane voorstellen zoude afgeloopen zyn; dat de zaken zouden blyven, zoo als zy zyn. Het schynt, evenwel, dat Ds. A. Murray het anders heeft begrepen, en daarom heeft hy kennis gegeven om morgen, Dingsdag, de zaak weder in behandeling te brengen. Wy hopen, dat ZEw. dit slechts in een oogenblik van opgewondenheid heeft gedaan, en dat hy by nadere overweging zyn besluit zal laten varen. Niet alleen, omdat, zoo als wy niet genoeg kunnen herhalen, zeker negen-tienden van de meest ontwikkelde leden der kerk tegen de herroeping der heilzame Ordonnantie zyn, de gevolgen van welke herroeping door de grootste regtsgeleerden van ons land, de heeren Porter en Brand, zoo duidelyk in het licht zyn gesteld; maar ook omdat zulke tooneelen, als Donderdag hebben plaats gehad, der Kerk oneindig veel kwaad berokkenen. Zelfs de meest regtzinnigen halen de schouders op, wanneer men hen vraagt, wat zy er van denken, en de vyanden der kerk maken zich vrolyk over de manier waarop de eerwaarde heeren tegen elkander uitvaren. Daarom geven wy Ds. Murray met alle bescheidenheid in bedenking, om de zaak te laten rusten, opdat een herhaling van dergelyke schandalen worde voorkomen.

Het volgende is een uitvoerig verslag der verrigtingen sedert ll. Donderdag.

DONDERDAG, 10 NOVEMBER.

Ds. de Beer deed het gebed.

De notulen der vorige vergadering werden gelezen.

Ouderling de Smidt vroeg, wat in de notulen werd gezegd omtrent de memorie van den Kaapstadschen Kerkeraad.

De Scriba zeide, dat gesproken werd van eene memorie van leden van den Kaapstadschen Kerkeraad.

Ouderling de Smidt zeide, dat hy later op deze zaak zoude terugkomen.

Ds. Steytler hoopte, dat niemand hem den vorigen dag zou verstaan hebben, alsof hy had gezegd, dat hy een predikant, die tegen zyn wil in zyn gemeente kwam prediken, voor een Wereldlyk Hof zoude slepen. Hy zoude een zoodanige voor den Ring aanklagen, en zoude de laatste zyn, om een Wereldlyk Hof zich met geestelyke zaken te laten bemoeijen.

Ds. Krige zette zyne rede tegen het voorstel van Ds. A. Murray voort. Hy achtte het in het geheel niet wenschelyk, dat de Geref. Kerk der kolonie zich verder uitbreidde. Zy was reeds groot genoeg als kerkgenootschap. De band, die tusschen deze kerk en die van den Oranje Vrystaat, de Transvaal, en Natal, bestond, kon aangeknoopt blyven, door het afzenden van deputaties als anderzins. Spreker was ook van gevoelen, dat de mogelykheid, om eene afschaffing der Ordonnantie gedaan te krygen, het eerst moest zyn ter sprake gekomen. Ds A. Murray had alleen over de wenschelykheid gesproken. Gesteld nu, dat de vergadering het als haar gevoelen uitsprak, dat die afschaffing wenschelyk was, dan zoude men daarna ook wel het mogelyke trachten te bewyzen, en al het mogelyke aanwenden, om de afschaffing te bewerkstelligen. Hy ried den ouderlingen vooral aan, om zich toch geen zand in de oogen te laten werpen door zoetvloeijende bewoordingen. Al werd de Ordonnantie afgeschaft, en werd men op het standpunt eener zuiver Presbyteriaansche Kerk geplaatst, dan zoude de staat zich toch nog het regt blyven voorbehouden, om tusschen burger en burger te beslissen. De zamenstelling der Synode was thans zoo goed, als men verlangen kon. Zoo die anders werd, dan zoude daardoor welligt eene inkwisitie worden te weeg gebragt van de donkerste kleur. De Ordonnantie waarborgde de vryheid der kerk. Door hare afschaffing zoude men juist de liberale party in de hand werken. Spreker las ter staving van zyne beweringen het verslag voor van een mondgesprek, dat hy met den heer Porter had gehad, waaruit bleek, dat, indien de Ordonnantie werd afgeschaft, de kerk in denzelfden toestand zou verkeeren, waarin zy zich bevond, voordat dezelve in zwang kwam, en dat de kerk daardoor haar plechtanker zou verliezen. Ten slotte rigtte spreker nog eene waarschuwing aan de ouderlingen, om niet voor het voorstel van Ds A. Murray te stemmen.

Ouderling Kotzé zeide, dat de ouderlingen de zaak even goed verstonden als de spreker.

Ds. McGregor zeide, dat ouderling De Smidt zich eenige onjuiste uitdrukkingen had laten ontvallen omtrent eene toespraak van hem. Hy beweerde, dat die ouderling eene allerongelukkigste keuze van schriftplaatsen had, om zyn argumenten te staven.

Ds. Van Velden vroeg welk kwaad de Ordonnantie had gedaan in de 27 jaren, dat zy in zwang was. Als zy zulks had gedaan, dan moest het voorzeker geweest zyn in de zes jaren voor zyne ambtsbekleeding in de kerk. De moeyelykheden van de laatste jaren waren niet te wyten aan de Ordonnantie, maar aan de overyling, de onhandigheid, en het gebrek aan ernstig nadenken, waarmede men was te werk gegaan. Spreker dacht dat de kerken van den Vrystaat, de Transvaal, en Natal, thans even goed af waren, als zy ooit zouden geweest zyn, indien zy met de kerk waren vereenigd gebleven. De kerk der Kolonie kon wel wenschen zich uit te breiden tot aan de linie; maar wie zou dan de kosten van al die afgevaardigden betalen? Misschien zou men dan Synode kunnen houden, indien alleen gedelegeerden de Ringen werden gezonden, maar spreker was niet ten gunste van zoo iets. Men sprak van modernisme en orthodoxen. Doch er waren ook nog al kleine scheutjes onder hen, die als orthodoxen te boek stonden. (Hoor, hoor, van Di. Beck en Naudé) De orthodoxie was zoo verbazend gebeten op de kettery; doch spreker achtte de dweepery nog veel gevaarlyker. Spreker had meer vrees voor de laatste dan voor de eerste, daar men hem, die alleenlyk dwaalde, nog kon bekeeren, maar den dweeper niet. Wat de prediking des Evangelies betrof, daarin was spreker nooit belemmerd. Hy had gepredikt voor Kaffers (niet in het Kaffersch, want dat verstond spreker niet) en voor allerlei menschen, en niemand had hem daarin verhinderd. De Ordonnantie beschermde de kerk in hare leerstellingen. Men had gesproken van een predikant uit Nederland, die herwaarts was beroepen als hoogleeraar, doch die dit beroep had afgeslagen, omdat hy zich niet aan de Ordonnantie wilde onderwerpen; die predikant had zekerlyk de Ordonnantie niet goed begrepen. Men had hier nog het "Quia," en in Holland had men het "Quatenus." Aldaar kon een predikant van den kansel af de ergerlykste dingen zeggen, en men kon hem niets doen. Daar was, wat men noemde leervryheid. Deze bestond, evenwel, hier niet. Men kon aldaar, om het zoo uit te drukken, van de Schrift een wassen neus maken. Hier had men, volgens de Ordonnantie, het regt zulke dingen te beletten. Wanneer iemand van de zuivere leer afweek of die vervalschte, dan had de kerk de Ordonnantie aan haar zyde. Men had er van gesproken, dat men Gode meer moest gehoorzamen dan de menschen. Goed, maar men had thans niet, als in de dagen der Apostelen, met een Joodsche Sanhedrin aan de eene zyde, en een Romeinschen Jupiter aan de andere te doen. De tyd en omstandigheden waren geheel veranderd. Spreker was ook zeer voor de eenheid der kerk en bestreed de dwaling, waar hy ook kon; maar was nog erger tegen de dweepery. Hy verklaarde, dat de Ordonnantie der kerk tot een zegen was.

Ds. Gray sprak ten gunste van de afschaffing, en beweerde dat Dr. Robertson vooral zoo sterk tegen zulk een maatregel was gekant, omdat de Ordonnantie in zeker opzigt zyn kind was. Uitstel maakte de zaak misschien nog moeyelyker. Men moest dus dadelyk de zaak in behandeling nemen. Het voorstel van Ds. A. Murray betrof alleen het wenschelyke der afschaffing. Het was zeer voorzigtig gesteld. Van tyd tot tyd ging er een homerisch gelach op, wanneer de spreker gewag maakte van "nieuwe schoenen," hetgeen hy minder juist uitsprak.

Dr. Hofmeyr zette zyne den vorigen avond begonnen rede omtrent de wenschelykheid van het herroepen der Ordonnantie voort. Hy beweerde dat de Regtbank wel degelyk had doen blyken, dat zy zich ook geregtigd achtte, om in geschilpunten omtrent de kerkleer te treden. Wat het voordeel was in de Ordonnantie, was, dat zy de kerk gelyk stelde met andere; en wat tot nadeel was, was, dat zy haar beneden andere stelde. Spreker trachtte aan te toonen, dat, ofschoon de Scriba had verklaard, dat hy niet voor verandering was, bewezen had, zulks wel te zyn. Hy was, evenwel, van gevoelen, dat het voorstel van Dr. Robertson ongeveer op hetzelfde neêrkwam, als dat van Ds. Murray. Hy zeide, eenvoudig, dat het ontydig was, om de afschaffing der Ordonnantie te verzoeken; maar liet tevens blyken, dat het wenschelyk was. Toen spreker zich in allerlei kritische opmerkingen verdiepte, riep de Scriba hem tot de orde, doch

Dr. Heyns verzocht, dat hy mogt voortgaan, zeggende dat het wezenlyk vernederend was dat de Assessor telkens tot de orde moest worden geroepen.

Dr. Hofmeyr was van oordeel, dat het vernederend was voor hen, die hem tot de orde riepen. Hy was, evenwel, blyde, dat zyne woorden zooveel kracht hadden, dat men telkens trachtte hem het zwygen op te leggen. Hy verklaarde ten slotte, dat hy voor het voorstel van Ds. A. Murray zoude stemmen.

Dr. Kotzé hield eene tamelyk lange rede, waarin hy verklaarde voor het beginsel te zyn, uitgedrukt in de woorden: "Een vrye kerk in een vryen staat." Hy was er, evenwel, voor, om de zaak eerst naar de gemeenten te verwyzen, die daarby het grootste belang hadden.

Ds. De Beer sprak ten gunste van de afschaffing der Ordonnantie, en voer uit tegen Ouderling De Smidt, die, volgens sprekers gevoelen, niet broederlyk had gehandeld, door te beweren, dat de predikanten het er op toelegden, om den ouderlingen den mond te stoppen. Ds. Van Velden kreeg er ook van langs, omdat hy had verklaard, dat er geene eenheid bestond onder de orthodoxen. Alle orthodoxen waren het eens in het geloof, dat de Bybel Gods Woord was; dat Jezus Christus aan het kruis was gestorven, als een borg voor der menschen zonden; dat Hy ligchamelyk was opgestaan en ten hemel gevaren, en dat Hy zoude wederkomen om de ligchamen der geloovigen op te wekken, enz. Als de Ordonnantie nog geen kwaad had gedaan, dan kon zy zulks nog wel doen. Wie zoude in een huis willen blyven wonen, welks fondamenten aan het waggelen waren? Men zou wel zien, om er uit te komen, voordat het instortte. Hy was ten gunste van het voorstel van Ds. A. Murray, vooral, omdat men zich daardoor niet verpligtte tot dadelyke handeling, maar slechts de wenschelykheid uitdrukte van de afschaffing der Ordonnantie.

Ds. Van Velden stond, onder groot lawaai, op, en zeide, dat de vorige spreker hem verkeerd had verstaan omtrent het niet bestaan van eenheid onder de Orthodoxen. Er was eenheid onder allen, die God vreesden, maar men moest vooral op de stemmen in deze vergadering letten, om te zien, of er wezenlyk eenheid onder de Orthodoxen bestond.

Dr. Heyns wilde ook zyn gevoelen uitspreken, alvorens men tot stemming overging. In het begin was besloten eene commissie aan te stellen, om rapport uit te brengen omtrent de Ordonnantiezaak. Deze commissie had eene regtsgeleerde opinie ingewonnen, en die ter tafel gelegd; maar spreker had een rapport van de commissie zelve verwacht. Verder had hy van de voorstanders der afschaffing verwacht, dat zy die opinie een punt van overweging hadden gemaakt. Over alles was gesproken, behalve over die opinie. Misschien viel deze niet in den smaak van velen. Men had toch van zulk een belangryk stuk, als de opinie van een man als den heer Porter, notitie moeten nemen. Daarin werden de nadeelen van een afschaffing der Ordonnantie duidelyk aangetoond, en geen enkel der leden had een enkel punt daarvan aangeroerd. Spreker had een heele boel theologische vertoogen gehoord, en wezenlyk waren deze zeer stichtelyk geweest; maar men was telkens van het punt afgeweken. Zoo lang spreker niet overtuigd werd, dat de heer Porter ongelyk had, zou hy by zyn gevoelen blyven (Hoor, hoor, van Ds. Beck.) Ds. van de Wall had een opheffing van het patronaatregt wenschelyk geacht. Spreker zag er volstrekt geen kwaad in, dat de Gouverneur het regt had, predikanten aan te stellen. Dit was een voorzigtige maatregel. Vooronderstel het geval, dat eene gemeente vakant was, en dat de kerkeraad het kiezen van een predikant voortdurend uitstelde. Dan kon die gemeente naar den Gouverneur gaan, en hem verzoeken, om den een of anderen predikant, ten wiens gunste de meerderheid was, als haren leeraar aan te stellen. Hy geloofde niet, dat de Gouverneur ooit eener gemeente een predikant zoude opdringen. Toen er nog geene verkiesing door de kerkeraadsleden was, had het Gouvernement steeds de gemeenten geraadpleegd, alvorens het een predikant benoemde. Ds. Murray had zeer goed ingezien, dat de argumenten van Ds. van de Wall niet zoo voetstoots zouden worden aangenomen. Daarom had hy iets anders bedacht, ten einde zyn doel te bereiken. Spreker liet het daar, of men eerst over het wenschelyke en dan over het mogelyke van een afschaffing der Ordonnantie behoorde te spreken. Als het wenschelyke eerst was aangetoond, dan zou het mogelyke wel van zelf komen. Iets wat men gaarne wil, tracht men met alle magt te verkrygen. Dus, wanneer eenmaal de wensch was uitgesproken, dat de Ordonnantie zoude worden weggeworpen, dan zoude men met alle magt trachten, zyn oogmerk te bereiken. Wat de zamenstelling der Synode betrof, in welk punt de Ordonnantie, naar men zeide, de kerk belemmerde, zoude hy niet herhalen, wat anderen voor hem hadden gezegd. Spreker kon niet inzien, waarom juist het zitten in dezelfde Synode werd vereischt, om den band van de eenheid des geloofs in stand te houden. Spreker las in de Schrift, dat het kenmerk der geloovigen was: Eén Heer, één geloof, één doop; en geloof, hoop en liefde. Hy zag daarin evenwel volstrekt geene bepaling, dat men, om één te zyn in het geloof, ook in dezelfde hooge vergadering moest zitten. Daardoor werd volstrekt geen hinderpaal in den weg gelegd, om het Evangelie te prediken aan alle creaturen, en de gemeenschap der heiligen werd daardoor in geenen deele verhinderd. Spreker dacht, dat het zelfs zyne goede zyde had, dat de broeders uit den Vrystaat, de Transvaal en Natal, geene zitting mogten hebben in deze vergadering. Deze broeders leefden onder andere Regeringen, in andere omstandigheden, en het was de vraag, of zy "ja en amen" zouden zeggen op al de wetten, die door deze Synode werden gemaakt. De Regering handhaafde de wetten der kerk, mits zy zelve zich daaraan hield. Aan de moeyelykheden, waarover in den laatsten tyd was geklaagd, was de Ordonnantie even onschuldig als sprekers stoel. Te regt was opgemerkt, dat de Synode die aan hare eigene onhandigheid had toe te schryven. Dit was dus ook geene reden, om op eene afschaffing der Ordonnantie aan te dringen. Men zeide dat de Ordonnantie de Professoren belette, om in de Synode zitting te nemen. In Holland hadden de Professoren in de Synode ook slechts eene adviserende stem. Eene Synode behoorde te bestaan uit "dienstdoende" leeraren. De Professoren waren, hoe geleerd en knap ook, onverantwoordelyke personen. Men klaagde, dat de belangen der Kweekschool door het niet zitten der Professoren werden verwaarloosd; doch daar waren al die jonge predikanten, die kersversch van de kweekschool waren gekomen, die zouden hare belangen wel behartigen. Spreker zelf was sedert eenige jaren een van de curatoren der Kweekschool geweest. Het speet hem, dat men hem in die betrekking niet meer gekend had. Hy stelde dus ook een waar belang in de Kweekschool. Hy herhaalde, dat het volstrekt geen onregt was, dat de Professoren geen zitting mogten hebben in de Synode. Deze moest uit personen bestaan, die aan de gemeenten voor hunne handelingen verantwoordelyk waren. Men kon, bovendien, omtrent het een of ander voorkomend punt de Professoren raadplegen; niemand kon hun dat beletten. Het gewigtigste punt, waarop men kwam, was, evenwel, Artikel 6 der Ordonnantie, waarin de Belydenisschriften der kerk werden bepaald. Men klaagde, dat daarin de Nederlandsche geloofsbelydenis niet werd genoemd. Spreker hield zich, echter, overtuigd, dat, als men naar de Regtbank ging, zy zoude verklaren, dat de Nederlandsche Geloofsbelydenis wel degelyk begrepen was in de geloofsbelydenis van Dordrecht. Liever, dan dat hy de Ordonnantie zag afgeschaft, zoude hy wenschen, dat de Synode als haar gevoelen uitdrukte, dat de "Confessio Belgica" wel degelyk tot de belydenisschriften der kerk behoorde. Op deze wyze zoude dit punt kunnen worden gerectificeerd. Dan kon men in dien zin een besluit laten uitgaan. Uit al wat in het midden was gebragt, was niets gebleken, waardoor het gevoelen van den heer Porter werd wederlegd. De heer Porter deed daarin uitkomen, in welk een staat van verwarring en regeringloosheid de kerk zoude geraken, als de Ordonnantie werd afgeschaft, en welk een zee van moeite men zich op den hals zou halen. Een nieuw kontrakt moest dan worden gemaakt; eigendommen zouden verbeurd worden; allerlei objecties zouden worden gemaakt, en wat niet al meer. De nadeelen, die zulk eene wegwerping der Ordonnantie ten gevolge zoude hebben, waren oneindig erger, dan de vermeende voordeelen. Men had gesproken van een ziek kind; doch het geneesmiddel, dat men wilde toepassen, was alleenlyk geschikt, om den dood te verhaasten. Het belang van de kerk ging spreker zeer ter harte, en hy had gezocht naar middelen, die hem in staat stelden, een helder inzigt in de zaak te bekomen. Derhalve had hy de vryheid genomen, om een man te raadplegen, die wel met de zaak bekend was. Men had hier de opinie van een voortreffelyk regtsgeleerde en een groot man, den heer W. Porter. Deze zou het spreker, evenwel, niet euvel duiden, als hy vernam, dat hy, spreker, ook een ander groot regtsgeleerde had geraadpleegd, nl. Speaker Brand. Spreker had eene gedaante aangenomen, alsof hy de afschaffing der Ordonnantie begunstigde, ten einde dien geleerden heer uit te lokken. Hy wilde alleenlyk Z.Eds. opinie omtrent eene zoodanige afschaffing voorlezen. Wat hy van de gevolgen zeide, zoude hy niet zoozeer aanroeren, daar men dan weder zoude zeggen, dat spreker de vergadering trachtte bang te maken. De spreker las daarop de volgende opinie van Sir C. Brand:"—

"Hoe meer ik de Kerkordonnantie nalees, hoe meer ik vind, dat de onafhankelijkheid van de kerk in haar spirituelen of inwendigen werkkring ten uiterste is verzekerd.—Eene herroeping daarvan zoude de kerk verzwakken en hare regten minder vast doen worden. De herroeping zal dan inderdaad een 'Voluntary Principle' worden, want de kerk zal als dan, meer dan nu, van de gemeente afhankelijk worden. Gij spreekt van *Trust Deed*, hoe zult gij die in werking kunnen brengen zonder de toestemming en adhaesie van de leden der gemeente, en hoe zal (gesteld eens) de meerderheid de minderheid kunnen dwingen? Wanneer de Ordonnantie herroepen wordt, vervalt het geheel daarbij vastgesteld Kerkbestuur,—Synode, Synodale Commissie, enz., dit alles konden predikanten en ouderlingen niet maar zoo zamenstellen zonder de gemeente, en zoo er ten gevolge daarvan verschil en scheuring ontstaat, zal dan niet eene eeuwige kwestie ontstaan over de goederen der gemeente? Thans zijn die door de Ordonnantie aan de orthodoxen verzekerd, maar is de Ordonnantie herroepen, zal dan niet de minderheid, zoo die liberalen zijn, aanspraak daarop maken? Gij zegt de *Trust Deed* zal bevatten, wie en wie niet tot de orthodoxe leer in de kerk zal zijn. Hoe kunt gij dit vaststellen zonder instemming van de onderscheidene gemeenten? De Ordonnantie heeft de ledematen tot de naleving van de Regulatien verpligt. Hoe kunt *gij* het doen? De Synode niet, want na de herroeping en vóór de *Trust Deed*, bestaat die niet meer, en dus kunt gij de gemeenten aan dezelve niet onderhevig maken, zonder hare instemming (dit kunt gij niet) en dan komt de kwestie over eigendom.

"Dat de Staat alle support alsdan zal intrekken, moet gij bepaald verwachten.—zoo het Gouvernement het niet doet, zal het Parlement het dwingen.

"De herroeping zal in de gemeenten tweedragt en verdeeldheid te weeg brengen. Vergeet niet, zonder Ordonnantie kan geen opgeworpen Synode, tenzij de Kerkgemeenten daarin toestemmen, de leden tot erkenning dwingen. Dit staat bij mij boven als een voornaam bezwaar."

Ten slotte liet spreker de zaak aan de beslissing der vergadering over. Hy had moeten spreken tot ontlasting van zyn geweten. Hy zoude noch voor het voorstel van Ds. Murray, noch voor dat van Ds. van de Wall, stemmen.

De Ouderling van Calvinia was ten sterkste voor de afschaffing der Ordonnantie. Deze was niet alleen wenschelyk, maar zelfs noodzakelyk. De kerk had maar één hoofd, nl. Jezus Christus.

Ds. Cormack zeide, dat hy zyn voorstel dermate wilde gewyzigd hebben, dat er gezegd werd, dat de zaak naar de kerkeraden en gemeenten behoorde te worden verwezen.

De Ouderling van Sutherland was er voor, dat de Ordonnantie afgeschaft werd. Men had gezegd, dat eenigen trachtten den ouderlingen zand in de oogen te werpen; hy zou het er wel uithouden. Hy was overtuigd, dat hy zyn geweten niet zou bezwaren, door zyne stem uit te brengen ten gunste van het voorstel van Ds. Murray.

Ds Beck vroeg, of de kerkeraden wezenlyk de gemeenten vertegenwoordigden.

Thans wilde Ds Murray nog opstaan, doch daar de wet voorschreef, dat alleen de voorstellers van moties, en niet die van amendementen, het regt van repliek hadden, ontstond er weder een hevig rumoer. Eenigen beweerden, dat dit niet door de wet werd bedoeld. Anderen hielden staande, dat het altyd het gebruik was geweest. De Moderator besliste, dat men altyd dit gebruik had gevolgd sedert het jaar 1834. De verwarring en het geschreeuw was zoo verschrikkelyk, dat Ds van Velden uitriep: "Het lykt hier wel een kwajongensboel!"

Ds Van de Wall zeide, dat de zaak thans eene geheel andere wending had genomen, ten gevolge van het inwinnen der opinie van den heer Porter. Hy had wel met verschillende leden af te rekenen, maar er was reeds genoeg gezegd, om hen te weerleggen. Hy had geene persoonlyke veete tegen eenig lid. Was er iets persoonlyks tegen hem gezegd, hy wenschte geene oude koetjes uit de sloot te halen. Hy zoude zyn voorstel (om nl. het Parlement te verzoeken om de intrekking der Ordonnantie) intrekken, ten gunste van dat van Ds Murray (dat de Synode de herroeping der Ordonnantie wenschelyk achtte.)

Dr. Robertson, wiens amendement thans het eerst in stemming moest komen, en nu eene motie was geworden, waardoor hy regt van repliek had, zeide, dat hy, door al wat gezegd was, niet van gevoelen was veranderd. Hy had zyne beschouwingen vroeger breedvoerig medegedeeld, en wenschte thans niets meer in het midden te brengen.

Het eerst werd nu in stemming gebragt het voorstel van Ds. Murray, dat werd verworpen met 50 tegen 48 stemmen. Vervolgens kwam aan de beurt het voorstel van Ds. Cormack, dat ook werd verworpen met 55 tegen 43 stemmen, en eindelyk dat van Dr. Robertson (dat de Synode het ontydig achtte, om eene herroeping der Ordonnantie te verzoeken.) Dit laatste werd ook verworpen met 58 tegen 41 stemmen. Daar het byna één uur was, verdaagde de vergadering tot den namiddag.

NAMIDDAGZITTING.

Aan de orde was thans het lezen van het rapport op den brief der Fransche Zendelingen.

Ds. A. Murray vroeg, of de discussie omtrent de Ordonnantie thans gesloten was. Het was niet de eerste maal, dat de vergadering geen besluit had kunnen nemen. De zaak was nog eene opene kwestie en nog voor de vergadering. In de discussie omtrent de toelating van Ds. Kotzé was hetzelfde voorgekomen.

De Moderator zeide, dat er volstrekt geene overeenkomst was tusschen beide zaken. Deze zaak was beslist; de vergadering had verklaard, dat het niet wenschelyk was, om het Parlement om eene herroeping der Ordonnantie te verzoeken.

Ds. Krige merkte aan, dat het oorspronkelyke voorstel was ingetrokken, alleen de amendementen waren ter sprake geweest, en de vergadering had verklaard, dat de zaken moesten blyven, zoo als zy waren.

Ds. Murray beweerde, dat de aanhef van een voorstel zoodanig kon zyn, dat men zich niet daarmede kon vereenigen. De vergadering had eenvoudig verklaard, dat het voorstel, zoo als het daar lag, niet in haren smaak viel. Hy zou niet rusten, zoo lang als hy regt van spreken had, en zoude zoo lang pleiten, totdat een eerlyk besluit omtrent de zaak was genomen. De meerderheid had verklaard, dat het niet ontydig was, om eene herroeping der Ordonnantie te vragen. Hy eischte, dat de discussie zou worden voortgezet.

Dr. Heyns zeide, dat, als men niet te vreden was, en de discussie omtrent dit onderwerp nog wilde voortzetten, zulks een bewys was, dat men eene poging wilde aanwenden, om iets door te dryven. Als de discussie weder werd ter hand genomen, zou spreker, en vele anderen met hem, de vergadering verlaten. Hy wilde geen deel hebben aan daden, die gelyk stonden met die van kleine kinderen.

Ds. Murray zeide, dat men dikwyls zulke groote woorden gebruikte. Als Dr. Heyns de vergadering verliet, dan deed hy zulks voor zyne rekening. Hy eischte, dat de discussie tot een behoorlyk slot zoude komen.

Ds. Rousseau, van Clanwilliam, was van hetzelfde gevoelen.

Ouderling de Smidt zeide, dat de vergadering had verklaard, dat het niet wenschelyk was, om met dit voorstel voort te gaan. Dit besluit was beslissend geweest. Met de zaak van den predikant van Darling was het geheel iets anders. Dat was eene objectie, die tegen een geloofsbrief was ingebragt; doch men had thans met een Beschryvingspunt te doen. Het oorspronkelyke voorstel was ingetrokken, en de amendementen waren verworpen. Als ooit eene zaak finaal was beslist, dan was het voorzeker deze.

Dr. Heyns zeide, dat zyn weggaan een protest zoude zyn tegen het voortzetten der discussie.

Ds. van Velden zeide, dat hy, indien men met de zaak voortging, ook onder protest de vergadering zoude verlaten.

Ds. Steytler was het eens met Ds. A. Murray, dat men met de discussie behoorde voort te gaan.

Ds. de Beer zeide, dat velen tegen het voorstel van Ds. Cormack hadden gestemd, omdat zy voor geen ander wilden stemmen, dan dat van Ds. A. Murray, en dachten, dat de discussie later nog zou worden voortgezet.

De Moderator herhaalde, dat er volstrekt geene overeenkomst was tusschen deze zaak en die van Ds. Kotzé.

Ds. Murray gaf kennis, dat hy het genomen besluit op den volgenden dag aan de overweging der vergadering zoude onderwerpen. De zaak was eene opene kwestie.

Ds. Burgers had liever, dat het tot Maandag werd uitgesteld; waarop Ds. Murray verklaarde, dat hy het tot Dingsdag zoude uitstellen.

Er heerschte tamelyk veel opgewondenheid, en er werd nog al wat lawaai gemaakt, zoodat

De Moderator verklaarde, dat hy geen geduld had, om op deze manier de vergadering te blyven leiden. Als het zoo voortging, wilde hy niet langer presideren, en zoude hy den hamer nederleggen.

Ds. Murray drong aan op het regt van vrye discussie. Het zou hem spyten, als de Moderator den hamer nederlegde; maar toch zou hy op zyn regt blyven aandringen.

Thans had er eene heftige woordenwisseling plaats tusschen den Moderator en Ds. A. Murray.

Ds. du Plessis zeide, dat hy voor de pauze was weggegaan, met de vaste overtuiging, dat de zaak in den namiddag weêr zou worden behandeld.

Ds. van Velden zeide, te midden van groot rumoer, met nadruk, dat ieder, die eerlyk was, het er voor moest houden, dat de zaak geëindigd was.

Ds. van de Wall wenschte dat de vergadering ook in deze zaak zoude letten op het Godsbestuur. Men was thans bezig met heete hoofden daarover te spreken en er heerschte een geest in de vergadering, die haar volstrekt niet tot eer verstrekte. Hy stelde voor, dat men zoude voortgaan met de bezigheden.

Het standje liep daarmede ten einde, en Ds. Murray werd vryheid gelaten, om Dingsdag zyn voorstel in te dienen.

Thans werd gelezen de vertaalde brief van de Fransche zendelingen en het antwoord der commissie daarop.

Verder werd gelezen de petitie van Duitschers en Franschen in de Kaapstad, waarin de Synode werd verzocht, om iets te doen, ten behoeve van de weduwen en weezen der gesneuvelde soldaten van beide volkeren.

Op voorstel van Ds. Kuys werd besloten, de gemeenten in het land aan te bevelen, kollekten te houden in het begin der maand January en de ontvangst dadelyk op te zenden naar den kerkeraad van Kaapstad, die dezelve gelykelyk zal verdeelen en overhandigen aan de Fransche en Duitsche consuls.

Di. Cormack, C. Murray, W. Robertson, junr., Roos, A. de Villiers, MacGregor en Rousseau werden aangesteld als eene commissie om de volgende stukken te overwegen; de tien beschryvingspunten onder het hoofdstuk zendingwezen, het rapport der Zendingcommissie, zoodra het zal zyn ingeleverd, den brief der Rynsche zendelingen, het rapport over godsdienst-onderwyzers, en een verzoek van Ds Leibbrandt om een bevestigingsacte te laten opstellen voor den Eerw. Rausch te Victoria West.

Ds du Plessis vroeg, wanneer de Commissie van Revisie haar rapport zal inleveren. De zitting was reeds ver gevorderd en vele belangryke punten waren naar haar verwezen.

De Actuarius zeide, de commissie had zoo veel te doen, en het was haar zoo moeijelyk tyd te vinden voor byeenkomsten, dat het rapport niet spoedig zou kunnen klaar komen, tenzy Zaturdag weder aan haar werd afgestaan. Zy zou echter trachten, morgen ochtend een gedeeltelyk rapport in te leveren.

Ds du Plessis zeide, dat vele ouderlingen reeds wilden vertrekken, en de Moderator zeide, dat drie hem kennis hadden gegeven, dat zy in het begin der volgende week wilden heengaan.

De Moderator legde een exemplaar ter tafel der Belydenisschriften, Formulieren, enz. der kerk, welke op last der Synode en onder toevoorzigt van eene daartoe aangestelde commissie waren gedrukt.—Elke kerkeraad zal voor 3s. 6d. daarvan een exemplaar ontvangen.

Ds W Robertson, jr, zeide, dat hy heden morgen by de stemming over de Ordonnantie niet tegenwoordig was, niet omdat hy vreesde zyn stem uit te brengen; maar omdat het door den Assessor gezegde zoo zeer zyn gevoel gaande maakte, dat hy vreesde, indien hy opstond om te spreken, het slechte voorbeeld te zullen volgen van sommige broeders en dingen zeggen tegen ouderen van jaren, welke hem niet zouden betamen.

Een lid bepaalde de aandacht by het feit, dat de ouderling van Calvinia heden morgen per abuis had gestemd tegen de motie van Ds Murray, in plaats van daarvoor.

De ouderling van Cradock sloot met gebed.

VRYDAG, 11 NOVEMBER.

Ds. Maeder doet het gebed.

De notulen worden voorgelezen en met eene kleine wyziging goedgekeurd.

De Actuarius verzoekt aan den Moderator en de vergadering zyn leedwezen te mogen betuigen over het harde en scherpe, dat by de discussie over de Ordonnantie gisteren in den toon van zyne woorden heerschte. Het zou hem leed zyn, iets te doen, wat het werk van den Moderator bemoeyelyken of de plaats, die hy in deze vergadering waardig gekeurd was, tot oneer zyn zou. Hy wil echter niets van het gesprokene, wat de zaak betreft, intrekken, zyne beschouwing daaromtrent blyft onveranderd.—De Moderator antwoordt, voor zich van den Hoog-Eerw. Actuarius zulk eene verklaring niet te behoeven, maar mogt deze haar voor de vergadering noodig achten, dan hoopt hy, dat de vergadering haar aannemen zal in denzelfden geest als hy haar ontvangt.—De vergadering geeft teekenen van goedkeuring.

Ds. Stegmann, sr., doet een voorstel, eene verbodsbepaling inhoudende tegen het geven van teekenen van goed en afkeuring in de vergadering, op grond dat zulks een groote hinderpaal is voor den spreker.—De predikant van de Paarl meent, dat men de vryheid niet aan zoodanige banden kon leggen, en na eenige woordenwisseling vereenigt zich de vergadering met de meening van Ds. Kuys, dat Art. X, 26 der Wet genoegzaam daarin voorziet.

Op voorstel van den predikant van Philadelphia wordt besloten, het in Nov. 1862 genomen besluit omtrent hetgeen by de voorlezing der formulieren van doop, avondmaal en huwelyksbevestiging mag worden uitgelaten, te laten drukken en in het formulier en het wetboek in te lasschen.

De commissie van werkzaamheden brengt haar eindrapport uit, opgevende, welke punten nog ter behandeling overblyven; diensvolgens wordt overgegaan tot hoofdstuk XII, 2, betreffende zekere gelden voor buitengewone aanneming te Beaufort West op 9 September 1863 gehouden, en die niet aan het weduwenfonds zyn verantwoord. De predikant van Beaufort meent, dat daar de emeritus-leeraar, die de aanneming gehouden heeft, reeds overleden was, men de zaak moest laten rusten. Ds. Krige zegt als Quaestor van den Ring, dat daar er een beginsel mede gemoeid is en het belangen van de weduwen geldt, de kwestie behoort te worden uitgemaakt. Hy leest eene uitvoerige correspondentie voor, die, na eene langdurige discussie, eindelyk uitloopt op de aanneming van een voorstel van Professor Hofmeyr, dat de vergadering aan den Quaestor haren dank betuigt voor zyne belangstelling, maar meent in het besluit van den Ring te moeten berusten. De predikant van Victoria West zeide protest tegen het besluit te zullen indienen.

In behandeling kwam thans Beschryvingspunt 4 van Hoofdstuk XII, afkomstig van den predikant van Hanover. Het luidde als volgt:—

In hoe verre zyn de Ringen verpligt, jaarlyks te vergaderen?

De predikant van Hanover was afwezig, doch Ds. De Beer nam het over, vooral, omdat hy ook in de zaak, waarop gedoeld werd, betrokken was. De Ring van Graaff-Reinet was drie jaren geleden verdaagd, omdat zy geene zitting wilde geven aan den predikant van Hanover, die geschorst was.

Di. Du Plessis en Kuys namen aan de discussie deel, en eindelyk werd besloten, dat de vrager eenvoudig verwezen zoude worden naar Artikel 31, waar bepaald wordt, dat elke Ring éénmaal per jaar moet vergaderen.

Beschryvingspunt 12 *a*: De Synode verklare, of gewone Ringsvergaderingen gedurende de verdaging der Synode wettig zyn geweest of niet.

Ds. Leibbrandt, die dit Beschryvingspunt had ingediend, was van gevoelen, dat de Ringsvergaderingen, die sedert het jaar 1867 waren gehouden, niet wettig waren geweest. Volgens de wet mogten de lagere kerkbesturen niet zitten, zoo lang de Synode vergaderd was; en zoo lang de verdaging duurde, kon de Synode beschouwd worden, als te zitten.

Ds. Steytler vroeg Ds. Leibbrandt, of de kerkeraad van Victoria West in al dien tyd ook niet gezeten had.

Ds. Leibbrandt antwoordde, dat in de wet alleen van Ringen werd gesproken.

Ds. Cormack stelde voor, te antwoorden: Ja.

Ds. Beck was van oordeel, dat de in dien tyd gehouden Ringsvergaderingen niet wettig waren geweest. Hy was het volkomen eens met Ds. Leibbrandt.

Eene korte doch scherpe woordenwisseling had plaats tusschen Ds. Leibbrandt en Dr. Hofmeyr, wegens een door den laatste gebezigde uitdrukking. Ds. Leibbrandt hoopte, dat dit de laatste maal zoude zyn, dat hem van dien kant eene beleediging werd aangedaan. Eindelyk werd het voorstel van Dr. Roux, behelzende, dat de bedoelde Ringsvergaderingen wettig waren geweest, aangenomen.

Beschryvingspunt 12: *b*, verviel, ten gevolge van de beslissing op het voorgaande.

Beschryvingspunt 12: *b*. 5, luidde als volgt: De benoeming van consulenten geschiede voortaan door de verschillende Kerkeraden.

Ds Luckhoff stelde voor, dat de wet zou blyven, zoo als zy was. Dit voorstel werd aangenomen.

Het beschryvingspunt, behelzende dat de nieuwe Bybelvertaling, die thans in Holland in gebruik was, in de kerk zoude worde ingevoerd, werd verworpen. In den loop der discussie zeide de ouderling van Calvinia, dat hy het wenschelyk achtte, dat men de redenen opgaf, waarom men niet zulk een stap wilde nemen. Men moest eerst weten, wat dat voor een bybel was.

No. 4 van de nieuwe Beschryvingspunten, behelzende, dat er een nieuwe kerkelyke telling zou worden gehouden, was ingediend door den Ring van Swellendam.

De vergadering scheen algemeen van gevoelen te zyn, dat zulk eene telling in de buitendistrikten zeer gemakkelyk was. Ouderlingen De Smidt en Gie zeiden, dat het in de Kaapstad een zeer moeyelyke zaak was. Men was eens by een varkensslagter gekomen, en had hem gevraagd, of hy lid der kerk was. Hy had geantwoord: Extra schapenvleesch van 4½ stuiver. Wanneer men by de menschen kwam, dan hadden zy wel eens de gewoonte, om te zeggen, dat zy geen leden waren, daar zy dachten, dat men om geld kwam.

Eindelyk werd besloten, dat de verschillende kerkeraden zou worden aanbevolen, om zooveel mogelyk een naauwkeurig verslag te geven van het zielen- en ledematental in hunne respektieve gemeenten.

No 13 van de nieuwe beschryvingspunten behelsde dat een breedvoerig verslag van den staat van het Synodale fonds zou worden ter tafel gelegd.

Daar, evenwel, nog geene verslagen waren ingekomen van een paar Ringen, verviel dit punt.

Nu werd behandeld No. 17 van de nieuwe Beschryvingspunten, waarin door den predikant van Colesberg de aandacht werd gevestigd op de aantygingen van den eerw. Beyers tegen de Ned. Geref. kerk. De voorsteller las een gedeelte voor uit het officiële verslag van de verrigtingen der Synode der Afgescheidene Gereformeerde Kerk. Daarin werden tegen de kerk van Zuid-Afrika allerlei beschuldigingen ingebragt, als zoude zy zyn afgeweken van de zuivere leer, en vooral werd haar ten laste gelegd, dat zy nog op een zoo goeden voet stond met de "valsche kerk" van Holland. De vyandige geest, waardoor de Gereformeerde kerk was bezield, werd vooral bewezen door eene vraag, die gesteld was in eene vergadering te Mooirivier, hoe ouders zich hadden te gedragen, wier kinderen zich in het huwelyk wenschten te begeven met leden onzer kerk, in antwoord waarop de ouders werden vermaand, om toch vooral de eenheid des geloofs te handhaven. Het was, naar sprekers gevoelen, tyd om van dergelyke zaken notitie te nemen.

NAMIDDAGZITTING.

De discussie over het voorstel van Ds. Luckhoff werd voortgezet.

Ds. Moorrees zag de noodzakelykheid niet in, om eene commissie aan te stellen, tot het wederleggen der tegen de kerk ingebragte beschuldigingen. Het was beter geen notitie daarvan te nemen. Men schreeuwde veel over de Kerk van Holland, maar aldaar waren ook nog vele getrouwen, en zelfs waren leden der Afgescheidene kerk aldaar weder tot de Ned. Hervormde Kerk toegetreden. Hy stelde voor, om geene commissie aan te stellen, maar, indien men zich met de zaak wilde inlaten, zulks enkel te doen door middel van een herderlyken brief.

Ouderling de Smidt secondeerde dit voorstel.

De Moderator zeide, dat Ds. Beyers van den beginne af, toen hy in de kolonie aankwam, lasteringen tegen de kerk had uitgebraakt, en dat hy altyd van gevoelen was geweest, dat het beneden de waardigheid der Synode was, om daarvan notitie te nemen.

De ouderling van Colesberg zeide, dat men thans een officieel stuk voor zich had, waarin die lasteringen vervat waren.

De Moderator antwoordde daarop, dat niets officieels by de vergadering was ingekomen.

Ds. Moorrees wenschte de passage omtrent den herderlyken brief uit zyn voorstel weg te laten.

Ouderling De Smidt zeide, dat, hoe minder notitie men van de zaak nam, des te beter.

Ds. Morgan dacht, dat men het aan de gemeenten in het onderveld verpligt was, om een antwoord te geven op die aantygingen.

Ds. Krige was er ook voor, om er geen notitie van te nemen.

Ds. Murray, van Graaff-Reinet, sprak ten gunste van de aanstelling eener Commissie, en trachtte uit het verslag van de Synode der Afgescheidene Gereformeerde Kerk aan te toonen, dat deze menschen tegen de zending onder de Heidenen waren.

Ouderling de Smidt zeide, dat het best was om er evenmin notitie van te nemen, als van eenig artikel in de *Argus*, *Onderzoeker*, of eenig ander blad.

Ds. Hofmeyr merkte aan, dat dit een officieel stuk was van een erkend kerkgenootschap.

Eindelyk werd het voorstel om eene commissie te benoemen, om op bedoelde beschuldigingen te antwoorden, aangenomen. Tot leden dier commissie werden benoemd de predikanten van Colesberg, Somerset Oost, Montagu, Middelburg, Graaff Reinet en Cradock.

De behandeling van het Beschryvingspunt, waarin werd voorgesteld, om voor eene geregelde godsdienstoefening op de Diamantvelden te zorgen, werd op verzoek van den indiener uitgesteld.

Ds. Shand had gehoord, dat de uitgave der belydenisschriften en formulieren in het Engelsch was uitverkocht; en zeide dat hy het wenschelyk achtte, in het belang der kerk, om een nieuwe uitgave daarvan te bezorgen. Hy diende een voorstel in dien geest in, dat werd aangenomen.

Ook werd, op voorstel van Ds. Maeder, eene commissie benoemd, om voor eene betere vertaling te zorgen. Tot leden dier commissie werden benoemd Prof. Murray, en Di. Stegmann, jr., en Maeder.

Daarop kwam een voorstel in overweging van Ds. De Beer, om het prediken van leeraars van andere Protestantsche Kerkgenootschappen op Gereformeerde kansels aan te moedigen. De voorsteller sprak van Protestantsche Kerken, behalve natuurlyk het zoogenaamde Vrye Protestantsche Kerkgenootschap, de Hemel zou hen bewaren, dat leeraars van dit kerkgenootschap ooit hunne kansels betraden. Hy hield eene tamelyk lange redevoering ten gunste van zyn voorstel; maar de vergadering was van oordeel, dat Artikel 45 *b* genoegzaam daarin voorzag.

Nog een ander Beschryvingspunt van Ds. de Beer kwam in behandeling, waarin werd gevraagd, wat een gemeente te doen stond, wanneer haar predikant verdacht werd van onzuiverheid in de leer, en zy hem toch niet voor de kerkelyke regtbank wilde brengen, zoo lang zy nog kans zag, om hem door zachte middelen te winnen.

De voorsteller sprak ook weder tamelyk lang over dit punt, maar trok het ten slotte in.

De commissie van revisie diende het eerste gedeelte van haar rapport in, dat echter nog niet was uitgeschreven, maar gedeeltelyk voorgelezen en gedeeltelyk toegelicht werd door den Actuarius.

De eerste clausule, naar aanleiding van eenige daarop betrekking hebbende beschryvingspunten, stelde voor, het tweede gedeelte van Art. 42 te royeren t.w. "Er zal geen verkoop of belasting van kerkelyke eigendommen kunnen plaats hebben, dan op autorisatie van een gouverneur in den tyd." De aanbeveling werd goedgekeurd.

Vervolgens beval de commissie aan in betrekking tot art. 197, het te laten luiden aldus: "In geval van overlyden eens predikants geeft de kerkeraad daarvan onverwyld kennis aan den consulent. Waar de gemeente eene toelage geniet uit des lands kas, geeft de consulent kennis aan het Gouvernement." Dit werd aangenomen.

Toen men by de derde sectie van het rapport gekomen was werd besloten de verdere behandeling van het rapport uit te stellen, tot dat het gedrukt zal zyn.

Nu werd teruggegaan tot de Beschryvingspunten. Ds. de Beer droeg No. 29 der Nieuwe Beschryvingspunten voor:—

"De Synode bepale, dat zy vryheid van discussie in hare Vergaderingen niet uitstrekt tot de veroorloving om de leer, die vervat is in de aangenomene formulieren van Eenigheid der Gereformeerde Kerk, te wederspreken of te bestryden."

De aanleiding tot het doen van dit voorstel was het uiten der bekende woorden van Ds. Kotzé in de Vergadering, en het gevoelen van Regter Bell daaromtrent, dat de vryheid van discussie hem daartoe volkomen regt gaf.

De Scriba secondeerde.

Prof. Hofmeyr was tegen het voorstel. Het denkbeeld, dat een man regt zou hebben om datgene dat hy beëedigd had te bestryden, was zoo absurd, dat het niet noodig was, daaromtrent een voorstel te doen; waarom hy voorstelde, "De vergadering maakt op dit punt geene bepaling, daar zy zulk eene daad van geen lid der vergadering verwacht."

Prof. Hofmeyrs voorstel werd aangenomen.

Ds. J. Stegmann sloot met gebed.

ZATURDAG, 12 NOVEMBER.

De predikant van Uniondale deed het gebed.

De notulen der vorige vergadering werden gelezen en goedgekeurd.

Ouderling De Smidt en Prof. Hofmeyr objecteerden er tegen, dat Prof. Murray, die geen lid was der vergadering, in eene Commissie was benoemd. De Scriba zeide, dat hy den Professor een brief zoude schryven, om hem het besluit der vergadering bekend te maken.

Ds Neethling, van Stellenbosch, was by de discussie over het voorstel om een antwoord te geven op de aantygingen van de Synode der afgescheidene Gereformeerde Kerk niet tegenwoordig geweest. Hy zoude er ook voor gestemd hebben, om van de zaak geen notitie te nemen.

Aan de beurt kwam Beschryvingspunt 41 van de nieuwe, dat was ingediend door Ds Leibbrandt, en luidde als volgt:—

In hoe verre is de komst van den wederdooper Groenewoud in ons land toe te schryven aan de conferentie, gehouden te Worcester in het jaar 1860?

Ds. Leibbrandt verzocht, dit Beschryvingspunt te mogen terugtrekken.

Ds. Steytler was blyde, dat Ds. Leibbrandt het wilde terugtrekken; maar het speet hem, dat hy dit thans eerst deed, nadat dit punt zoo lang voor het publiek was geweest.

Ds. van Velden speet het niet dat de indiener het wilde terugtrekken; conferenties, spreker liet daar, wat hare vruchten waren geweest, waren private zaken. Het was juist zoo goed, als dat men notitie ging nemen van hetgeen door dit of dat gezelschap in huis werd gedaan.

Dr. Hofmeyr was zowel voor als tegen het intrekken. Hy hoopte dat er eene commissie zoude worden aangesteld van 2 of 3 predikanten, om de Beschryvingspunten te redigeren.

De Scriba zeide, dat hy in twyfel had gestaan met de drie onderhavige punten. Hy had den Actuarius en den Moderator geraadpleegd, en deze hadden er niets tegen gehad, dat zy werden aangenomen.

De discussie over de Beschryvingspunten of liever het wenschelyke om aan Ds. Leibbrandt verlof te geven om ze terug te trekken, hield den geheelen morgen aan, en was somtyds weder tamelyk warm.

Ds. Leibbrandt wist niet waarom hy geen regt zoude hebben om vragen te doen.

Ds. du Plessis dacht, dat Ds. Leibbrandt zyn leedwezen behoorde te kennen te geven over het stellen dezer vragen.

Ds. Moorrees zeide dat Ds. Leibbrandt dezelve op verzoek van eenige andere broeders wenschte in te trekken.

Professor Hofmeyr was er tegen, dat iemand al zulke dingen kon inzenden, en ze dan maar weer terugtrekken. Hy bedoelde niemand persoonlyk, maar in dat geval kon ieder kwâjongen wel een punt opzenden. Hier stond een beginsel op het spel. De Beschryvingspunten waren voor het publiek, zy gingen door het gansche land en zelfs naar Europa, en wat zoude men daar van de kerk van Zuid-Afrika zeggen? Ds. Leibbrandt had, in ieder geval, zyn leedwezen moeten betuigen.

Ds. Leibbrandt zeide, dat het hem kwalyk was genomen, dat hy zulk eene vraag voor de vergadering had gelegd. Hy wilde natuurlyk het gevoelen van niemand betwisten. Hy wilde gaarne gelooven, dat leden van de vergadering hoog zouden opgeven van de herleving. Doch hy verlangde, dat men elkanders gevoelens zoude eerbiedigen. Wat professor Hofmeyr had gezegd omtrent kwâjongens, dat was voor zyne rekening. Spreker was predikant van de Ned. Geref. kerk, en vertegenwoordigde alhier met zyn ouderling een van de grootste gemeenten des lands. Zyn werk was tot nog toe gezegend geweest, zonder al dat misbaar aan de herleving verbonden. Hy wenschte zyn Beschryvingspunten niet zonder reden in te trekken. Hy deed zulks op verzoek van velen, en lettende op den geest der vergadering. Hy had het mannelyke gedrag van den Scriba in deze zitting bewonderd, en derhalve wilde hy alles vermyden, wat hem tot stoornis kon strekken. Van leedwezen was by hem geen sprake. De eisch, dat hy zyn leedwezen zou betuigen over het indienen dier punten, was vernederend voor spreker en voor de vergadering.

Ds Beck zeide, dat hy niet kon inzien, waarom Ds Leibbrandt wilde intrekken. Men vroeg, wat men van de kerk en van de Synode zoude zeggen. Men sprak er niet van, wat alreede van de Synode werd gezegd.

Dit Beschryvingspunt was thans ingetrokken; maar het volgende scheen der vergadering nog meer aanstoot te geven. Dit luidde als volgt:—

In hoeverre moet de sekte der Wederdoopers te Wellington beschouwd worden als eene rype vrucht en eene konsekwente ontwikkeling van de zoogenaamde herleving?

Ds. du Plessis wenschte Ds. Leibbrandt te vragen, of hy by zyn gevoelen hieromtrent bleef.

Ds. Leibbrandt zeide, dat hy geene kategorische vragen wilde beantwoorden.

Ds. Steytler was verontwaardigd, dat een christen en een leeraar der kerk zulk een vraag had gedaan. Ds. Leibbrandt bragt de heerlyke herleving en de gezegende uitstorting des Heiligen Geestes, waarom de geloovigen als het ware den Hemel met hunne gebeden bestormden, in verband met die walgelyke onzedelykheden der Wederdoopers. Spreker was voor een paar weken te Wellington geweest, en had aldaar eene heerlyke bedestond bygewoond; hy had daar het werk des Heiligen Geestes aanschouwd, enz. Het was een heerlyk gezigt geweest, al die bekeerde zielen. Hy hoopte, dat de vergadering hare strenge afkeuring zoude te kennen geven van dit Beschryvingspunt.

Ds. Murray dacht, dat men het niet kon laten intrekken, zonder zyne afkeuring te kennen te geven. Der Synode werd daardoor een slag in het aangezigt gegeven. Er werd gesproken van de "zoogenaamde" herleving. Het hart van Gods volk was door eene vraag als deze diep gegriefd. Hy wist van kerkeraden, die hunne afgevaardigden hadden opgedragen, om juist over dit Beschryvingspunt hunne verontwaardiging te kennen te geven. Men sprak van het eerbiedigen van gevoelens, maar was dit eerbiedigen van de gevoelens van het vroomste gedeelte van Gods volk? Men had gezegd, dat het maar eene vraag was. Ja, vragenderwyze kon men de gruwelykste dingen zeggen. Hy stelde voor, dat, tenzy Ds. Leibbrandt zyn leedwezen over de zaak betuigde, de vergadering hare strenge afkeuring zoude te kennen geven.

Dr Hofmeyr zeide, dat de vraag of in ernst was gesteld, of dat het louter scherts en spotterny was. Hy had meer dan een grond om te gelooven, dat het laatste het geval was. Ds Leibbrandt had zich ook eens uitgelaten over de leeraren die van Stellenbosch kwamen.

Ds Beek riep spreker tot de orde.

Ds Leibbrandt zeide: Laat de Assessor zeggen wat hy wil.

Dr Hofmeyr wilde niet in zyn regten gekrenkt worden, als zulks nog eens gebeurde, zoude hy daarmede niet tevreden zyn. Hy las een stuk voor, waarin door Ds Leibbrandt werd gezegd, dat de te Stellenbosch opgeleide leeraars niet aan de behoeften der gemeenten beantwoordden. Als dit beschryvingspunt in ernst was opgesteld, dan wist hy niet wat te denken van Ds Leibbrandt. Was het slechts spot, dan moest men zyn diepste verontwaardiging daarover uitspreken.

Ds. Robertson, van de St. Stephens, zeide, dat hy de minste was onder de leeraars, die van Stellenbosch waren gekomen; maar er waren onder hen mannen, die Ds. Leibbrandt en zyn geestverwanten heel goed in alles konden te woord staan. Spreker had ook een gedeeltelyke herleving in zyne gemeente gehad, en de gezegende gevolgen daarvan ondervonden. Als men zyne verontwaardiging niet uitsprak over de vraag van Ds. Leibbrandt, dan zoude, naar spreker vreesde, God zyn werk niet voortzetten en de Heilige Geest bedroefd zynde, van de gemeente wyken. De menschen verstonden niet de dingen, die des Geestes Gods zyn.

Ds Cormack was van oordeel, dat het beneden de waardigheid der vergadering was, om van dit Beschryvingspunt notitie te nemen. Men had het stilzwygend moeten voorbygaan.

Ds. Kotzé zeide dat de vergadering bezig was met twee maten te meten. Tot nog toe was niemand, die een zyner beschryvingspunten wilde intrekken, het verlof daartoe geweigerd. Waarom zoude men Ds. Leibbrandt deze vryheid niet verleenen? Men had gesproken van scherts en spotterny. De spreker, welke die taal had gebezigd, mogt dat voor zich zelven verantwoorden. Er was volstrekt geen scherts of spot in. Deze insinuatie was hoogst ongepast. Spreker hoopte dat Ds. Leibbrandt geen leedwezen zoude betuigen, want dan zou hy den eerbied voor zich zelven vergeten.

Ds. Hofmeyr was er ook voor, dat de vergadering hare afkeuring zoude te kennen geven. Duizende harten waren getroefd door de manier, waarop Ds. Leibbrandt zich had uitgelaten.

Ds. De Villiers volgde in denzelfden geest, en gaf hoog op van de heerlyke gevolgen der herleving.

Ds. Gray wilde te kennen geven, dat evenmin als de zonneschyn den daarop volgenden hagel te weeg bragt, zoo de herleving iets met de Wederdoopers te doen had.

Professor Hofmeyr sprak sterk ten gunste der herleving. Ds. Leibbrandt had door zyn voorstel de werking des H. Geestes ontkend. Zoo lang als hy niet zeide, dat hy geloofde in den Drieënigen God, zoude spreker niet gelooven, dat hy overtuigd was van het bestaan van den H. Geest. Wanneer de vromen in zyne gemeente hem daarom wantrouwden, dan had hy zulks verdiend. Het kleed van de kerk van Zuid-Afrika was bevlekt, door dat men de herleving in verband zocht te brengen met de grove onzedelykheden der Wederdoopers.

Ds. Louw had medelyden met Ds. Leibbrandt, maar was het toch eens met Ds. A. Murray.

Ds. De Beer sprak van wereldsgezinden in de gemeenten, die bidstonden en wat dies meer zy belagchelyk maakten. Ds. Leibbrandt had misschien geen licht genoeg in de zaak. De vergadering moest haar gevoelen over de zaak uitspreken, dit zoude voor Ds. Leibbrandt misschien van eeuwig gewigt zyn.

Ds. Kotzé stelde daarop het volgende amendement voor:—

De vergadering besluite in dit geval niet van den tot hiertoe gevolgden regel af te wyken, en derhalve den Predikant van Victoria West verlof tot intrekking van zyn Beschryvingspunt te verleenen.

De voorsteller zeide dat professor Hofmeyr eene reeks van ketteryen had ontdekt in dat Beschryvingspunt. Hy had daaruit opgemaakt, dat Ds. Leibbrandt niet in den Drieënigen God geloofde, enz. De professor scheen sedert het jaar 1862 weinig ervaring te hebben opgedaan. Toen had hy ook aan eene uitdrukking van spreker, omtrent een artikel van den Catechismus, eene reeks van ketteryen vastgehecht.

Ds. du Plessis sprak tegen Ds. Kotzé.

Ds. Kuys beschuldigde professor Hofmeyr van het doen van insinuaties. Men had Ds. Leibbrandt geene gelegenheid gegeven, om zyne motieven op te geven voor de intrekking van zyn voorstel.

Ds. Neethling zeide, dat Ds. Leibbrandt zich niet alleen aan het gevoel van het christendom, maar zelfs aan den Bybel had vergrepen door zyn uitdrukking.

Eenige woordenwisseling had plaats tusschen Di. Neethling, Hofmeyr en Kuys omtrent het gebruik van het woord "insinuaties" door den laatste.

Ds. Leibbrandt zeide, dat men hem omtrent dit Beschryvingspunt bedoelingen kon toedichten, die men verkoos. Het deerde hem niet. Hy had eenvoudig gevraagd, om zyn Beschryvingspunt te mogen intrekken. Hy zoude zyne redenen daarvoor niet opgeven.

Ds. A. Murray voer uit tegen Ds. Kotzé, Hy zeide, dat als zyn voorstel werd aangenomen, men der kerk en der uitwerking des Heiligen Geestes een slag in het aangezigt zoude geven; dan zou Ds. Leibbrandt weggaan, en zeggen, ik heb myn doel bereikt. Hy sprak over hetgeen Ds. Kotzé had gezegd omtrent het vastknoopen van ketteryen door professor Hofmeyr aan het Beschryvingspunt. Ds. Kotzé had in 1862 een artikel van den Catechismus geloochend. Sommigen dachten, dat dit niet zoo veel te beduiden had. Maar zelfs zyne beste vrienden hadden niet verwacht, dat die zaak zich zoo konsekwent zoude ontwikkelen. Dezelfde Ds. Kotzé had later verklaard, dat hy der Moderne Theologie de broederhand reikte. De vergelyking, door dezen gebezigd, was allerongelukkigst. De loochening van dat artikel had hare rype ontwikkeling gehad in de Mutual.

Eindelyk kwam het amendement van Ds Kotzé in stemming, en dit werd met nagenoeg algemeene stemmen verworpen.

Het geformuleerde voorstel van Ds A. Murray kwam thans in stemming, en luidde als volgt:

Tenzy de predikant van Victoria West zyn leedwezen betuige over het indienen van Beschryvingspunt 42, verklaart de vergadering het gevraagde verlof tot het intrekken daarvan alleen te verleenen, met de uitdrukking harer hooge afkeuring van hetzelve.

Dit werd met eene overgroote meerderheid aangenomen.

Daarop verdaagde de vergadering tot heden morgen

NIEUWE INSOLVENTIE.—Stephanus Johannes Smit, van Tweefontein, afdeeling Albert, boer, schulden, £847 10s.; tekort, £290.

DE HEEREN Lawley, Roberts en de Possel zyn teruggekomen van de diamantvelden, en de heer Searle van Cornwall's gezelschap zal ook weldra komen.

BUITENGEWOON GELUK.—Men verneemt, dat de heer J. Steytler met den post van Donderdag berigt ontvangen heeft, dat de heer Langerman alweder een kostbaren diamant, en wel van 15 karaten, gevonden heeft.

DE HEER J. C. STEPHAN, Sr, de schooner *Queen* gekocht hebbende, zal de noordelyke kusthandel, waartoe vroeger de *Alabama* gebezigd werd, worden voortgezet.

Ds. A. MURRAY heeft, naar men verneemt, verlof van afwezigheid bekomen van den kerkeraad voor zes maanden, ten behoeve van zyne gezondheid, terwyl Eerw. H. Kriel zyne preekbeurten waarnemen zal, beginnende met 1 December.

STELLENBOSCH.—Daar Ds. D. P. Faure verhinderd is op heden Maandag avond, te Stellenbosch Godsdienstoefening te houden, zal de dienst een week later op de gewone plaats en op den gewonen tyd worden gehouden.

VERDRONKEN.—Woensdag avond werd het lyk van Mej West, die laatstelyk woonde in de Oranjestraat, gevonden in de sloot die van de Oranjestraat naar de Nieuwestraat loopt.

MORGEN AVOND zal eene algemeene vergadering van het Z. A. Hulp Bybel Genootschap gehouden worden in de Groote Gereformeerde Kerk in Adderleystraat.

DE ZAAK VAN EMETT.—Deze zaak heeft het Oostelyke Hof een geheelen dag bezig gehouden. Toen de Regter den gevangene had aangesproken en den volzin, die het vonnis zou inhouden, reeds half had voltooid, viel hem de gevangene in de rede en verzocht een enkel woord te mogen zeggen. In nog al treffende woorden gaf hy een kort overzigt van zyn levensloop en toonde aan, hoe het maken van schulden hem tot misdaad en ongeluk gebragt had. God had hem echter zyne zonden vergeven, en als zyn leven gespaard bleef, hoopte hy te toonen, dat hy niet de slechte man was, waarvoor sommigen hem hielden. Als allereerste oorzaak der schulden die hy gemaakt had, noemde hy de omstandigheid, dat hy vóór zyn huwelyk een nabestaande, eene weduwe met negen kinderen te onderhouden had. Men weet dat zyn vonnis is een jaar gevangenisstraf—geen dwangarbeid.

IN HET MAGISTRAATSHOF werden Donderdag verscheidene provisionele zaken behandeld, en eenige lastgevingen tot civiel arrest wegens schulden uitgevaardigd. Toen die afgedaan waren, kwam eene civiele akte voor, waarin zekere Damon Alexander, alias Abdol Gasie, door de vrouw met welke hij 23 jaar naar de Mahomedaansche wet getrouwd was geweest, gedagvaard werd om £10 schadeloosstelling wegens mishandeling, en betaling eener naar 't oordeel des Hofs voldoende som tot onderhoud harer zeven kinderen. 't Was, zoover de getuigenis ging, eene herhaling der oude historie. Onder bescherming der Mahomedaansche wet had eischer, de aan hem verbonden vrouw moede zijnde, eene andere tot zich genomen en de eerste met vijf harer kinderen verstooten. Eischeresse verlangde nu ook hare andere twee kinderen terug en middelen om ze allen te onderhouden. Een als getuige voor gedaagde verschenen priester verklaarde, dat het tweede huwelijk geschied was met consent van de eischeresse. De Magistraat, eenige verdere getuigenis gehoord hebbende, verklaarde de uitspraak in overweging te zullen nemen.

STEDELIJKE RAAD.—Ter Vergadering van Woensdag waren tegenwoordig de Mayor en veertien Raadsleden.—De stad verheugt zich in een overschot op hare bankrekening ter somma van £2 579 10s 10d.—Er ontstond eene langwijlige discussie naar aanleiding van een rapport der Commissie van Waterwerken, aanbevelende om aan den Edelen heer van Breda £300 te betalen ter voldoening van alle vorderingen van kosten in zijn appèlzaak naar den Geheimen Raad, en voor het gebruik van de Lammetjesbron en de pijpen daarmede verbonden. Eindelijk kwam men tot besluit, dat de Raad de kwestie van kosten in de appèlzaak niet in aanmerking kan nemen, en om het aanbod van £150, op 2 Julij aan den heer Breda gedaan, te herhalen.—Het rapport der straatwachters voorgelezen zijnde, werd voorgesteld, om nog een zoodanig beambte aan te stellen, en wel om het sterk vermeerderen van koortsgevallen. Hierop volgde vrij wat discussie. Sommige leden meenden, dat de kontraktant voor het schoonmaken der straten er toe verpligt moest worden, om zijn kontrakt beter ten uitvoer te brengen. Dr. Landsberg, die tegenwoordig was, klaagde sterk over den morsigen toestand, waarin de straten der stad verkeerden. Hoopen vuilnis blijven dagen lang haast in iedere straat der stad liggen, in sommige localiteiten wel maanden lang.

HOOG GEREGTSHOF IN KAMERS.—Op aanzoek van Advokaat Buchanan werd Dingsdag door het Hof verlof gegeven om den Eerw. heer D. B. Naudé, predikant bij de Nederduitsch Gereformeerde gemeente te Aliwal Noord, examen te laten afleggen als beëedigd translateur bij het Hof. Het onderzoek zal geschieden door een der Regters van dit Hof.—In de zaak van Nonnie vs. Jassiem, zijnde een actie, in *forma pauperis* door de moeder van een zevenjarig meisje ingesteld, om dat kind van den vader te bekomen, verscheen Advokaat Shippard voor de eischeresse en verzocht om eene summiere lastgeving aan den verweerder, die niet verschenen was, om het kind af te geven. Het Hof achtte de zaak echter van te veel gewigt om ze zonder rijpe overweging af te doen, en liet het aanzoek overstaan tot den eersten termijndag.—In de zaak Baron vs. Lingford verzocht Advokaat de Villiers voor eischer verlof om in *forma pauperis* van eene uitspraak van den Magistraat van Kaapstad te mogen appelleren, daar hij niet bij magte was, het bij de wet vereischte voorschot voor een appèl te doen. De zaak was in het lagere Hof ingesteld om schadevergoeding te bekomen wegens een aanval van een hond van verweerder op eischer. De Magistraat wees de zaak uit tegen eischer met de kosten, niettegenstaande deze in *forma pauperis* had geprosequeerd. Het Hof benoemde Advokaat Buchanan om onderzoek te doen, of er al dan niet grond van actie bestaat. Daarop verdaagde het Hof.

Origineele Correspondentie.

DE PREDIKANT VAN UITENHAGE.

Distrikt Caledon, November 1870.

Mynheer,—Het wordt eindelyk eene tyd, dat dit persoon, die tot nog toe de hoogste woordvoerder, of liever gezegd, de grootste schreeuwer in de Synode is geweest, een weinig het zwygen wordt opgelegd. Hoe de Moderatuur der Synode den bewusten persoon tot nog toe niet zyn geschreeuw heeft belet, verklaren vele leden der Nederduitsch Gereformeerde kerk niet te begrypen. Toonde hy nog eenigen zedelyken moed te bezitten, en bewees hy, dat hy eene heilige overtuiging bezat, dan zoude het nog kunnen gaan; maar, wanneer wy in aanmerking nemen, op hoe besliste wyze Ds. Steytler, de predikant van Uitenhage, heeft verklaard, dat, als de twee liberale predikanten, Di. Kotzé en Burgers, in de Synode werden toegelaten, hy de kerk zou verlaten; en wy hem den volgenden dag met hangende ooren weder zyne plaats zien innemen; als wy verder in aanmerking nemen, hoe dezelfde predikant later met onbeschaamde kaken volhield, dat hy niet tot zekere commissie had behoord, die zich gunstig over de bestaande Ordonnantie had uitgelaten, terwyl toch "A. Steytler" in drukletters onder de door deze commissie uitgebragte opinie stond te lezen, dan bekruipt ons, eenvoudige leeken, wel eens de lust, om genoemden heer Steytler voor iemand te houden, ja voor wat? Voor iemand, dien wy liever niet noemen willen. Iedereen betitele hem zoo als hy verkiest. Heden zie ik uit uw blad zooveel als dat de Synode een besluit heeft genomen waardoor het aan iederen kerkeraad zal vrystaan, om een lid, dat in geen jaar de openbare godsdienstoefening der Ned. Ger. Kerk heeft bezocht, onder censuur te stellen. Ook hierin heeft de befaamde ketterjager van Uitenhage natuurlyk weder de hand gehad. Wy zyn hem, evenwel, dankbaar voor zyne bemoeyingen in deze zaak. Het is aan geen twyfel onderhevig, dat het aan zyn onzinnig dryven, aan zyn geschreeuw en aan zyn bespottelyk gebaar hoofdzakelyk te wyten is, dat vooral in de laatste dagen zoovele der best opgevoede leden der kerk deze met verachting den rug hebben toegedraaid. Zy verachten de kerk niet, maar alleenlyk die blinde leidslieden der blinden, waarvan Ds. Steytler, de predikant van Uitenhage, er één is. Verbeeld u in de Nederduitsch Gereformeerde Kerk van Zuid Afrika, een spruit aan den boom der gezegende Kerkhervorming, zal het een kerkeraad vrystaan, om een lid der kerk, dat een jaar van de openbare godsdienstoefeningen is weggebleven, daarvoor te bestraffen. Al de ontwikkelde leden der kerk, die met de nieuwe rigting in al hare voortreffelykheid bekend, zich in de laatste jaren Zondags in de Mutual te Kaapstad en buiten in andere gebouwen laten vinden, kunnen zich dus gereed houden, om elk oogenblik door den kerkeraad te worden gecensureerd. Of die leden zich aan die censuur zullen storen, is de groote vraag; uw onderdanige dienaar gelooft, dat zy er even zooveel om zullen geven, als Victor Emanuel om den ban des Pausen. Ondertusschen hoopt de ondergeteekende, in het belang van de eer der kerk, dat "respectabele" kerkeraden zich niet met zulk eene bespottelyke ketterjagt zullen inlaten. Ds. Steytler moge te Uitenhage den Pauselyken schepter zwaayen, zooveel als hy wil; zoolang als die goede zielen aldaar zich daaraan willen onderwerpen, heb ik er niets tegen. Denkt die persoon met zyn trawanten echter, dat door zulke belagchelyke maatregelen de kerk voor het "ongeloof" zal behoed worden, dan vergissen zy zich leelyk. Neen, thans eerst beginnen de oogen van de zoogenaamde halve ongeloovigen open te gaan, en dat wel ten gevolge van juist het dryven van die kliek. Nu de Ordonnantie nog afgeschaft; dan kunnen wy zeggen: Vaarwel, kerk van Zuid Afrika!

IEMAND, DIE ZYN CENSUUR VERWACHT.

P.S.—Zou Ds. Steytler er niet beter aan doen, eerst op de beschuldigingen te antwoorden, die voor eenige jaren door Ds. D. P. Faure tegen hem zyn ingebragt?

GROOTE DIAMANTEN.

De volgende telegrammen werden Vrydag in de stad ontvangen:—

De *G. T. Free Press* zegt, dat het gezelschap van Bertram, uit Greotvlei en Dordrecht, een diamant heeft gevonden van 155 karaten. Het gezelschap Wiggel-Leary in twee weken 1 van 18 en een van 25 karaten. Woolleys partij 1 van 24 en twee kleine. Verscheidene Australische delvers zijn door Queens Town gepasseerd op weg naar het Eldarado. Van hunne rapporten zal het afhangen, of eene groote verhuizing van Australie herwaarts plaats hebben zal.

Graaff Reinet Advertiser zegt: Onze stadgenoot Christian Fick is heel geluktig geweest; hij vond in veertien dagen tijds 16 diamanten. H. Memberg heeft er al 12. Papenfus vindt er alle dagen.

Colesberg Herald heeft van zijn correspondent ook berigt gekregen van den diamant van 155 karaten; de steen moet aan de Klipdrift zijde gevonden en van zuiveren vorm en water zijn. De waarde wordt geschat op £200,000.

Gedurende de week waren er tamelijk wat diamanten in Grahamsstad. Die van King en Chapman trokken bijzonder de aandacht.

Het gezelschap Bourdillon-Maynard, van hier, wordt gezegd een diamant van 117 kar. te hebben opgedolven.

VRYSTAAT.

(*Uit de Tyd.*)

BLOEMFONTEIN, 3 NOVEMBER.—Meer en meer schynt het een stelregel by het Koloniale Gouvernement te worden om door het verwekken van Buitenlandsche verwikkelingen de aandacht der Rykseregeering af te leiden van hun ellendig bestuur, waardoor de Kaapkolonie zoo in het oog achteruit ging. Sir Philip kroop in de karos van Moshesh, en Generaal Hay schynt niet vies van het gelapte vel van Waterboer. Niets weerhoudt hen. Geslotene tractaten schynen een doode letter, en ieder middel is welkom, waardoor men den bloei van den Vrystaat kan vertragen, die zulk een scherp contrast daarstelt met den achteruitgang der hun toevertrouwde Kolonie.

Wy begrypen dat het den Generaal grieft als hy de onbeduidende rol gadeslaat, welke Engeland thans gedwongen is in Europa te spelen. Het magtige Duitschland spot met den weleer gevreesden Brit; toen deze nog voor goud zyne strydkrachten op Duitschen bodem kon huren, en Rusland denkt er reeds aan de Oostersche kwestie op eigendunkelyke wyze te beslissen, en Engeland zyn trouwsten bondgenoot medoogenloos zag vallen. De tyden van militaire glorie gaan dus voorby, en zelfs Griekenland behoeft geen bombardement meer te vreezen, indien soms de glazen van een genaturaliseerden Jood te Athene werden ingeworpen, want de trotsche toepassing van het *civis Romanus sum* door Palmerston behoort tot het verledene, hetwelk niet ligt zal wederkeeren.

Dat moet Generaal Hay zwaar vallen, en daardoor rolde hy waarschynlyk in de valstrikken van zynen vervolgzuchtigen ambtenaar, die hem misschien eene botsing met en daardoor expeditie tegen den Vrystaat voorspiegelde. Wel zouden het armzalige lauweren zyn, doch de Kolonie loopt leeg, en welk veld zoude dien vervolger van het Afrikaansche ras geboden worden, indien hy door eene aanhechting van den Vrystaat zyne klauwen ook naar onze bevolking mogt uitstrekken!

Het is uit de gevoerde correspondentie met onzen President duidelyk, dat de Koloniale regering eene verwikkeling met ons Gouvernement zoekt, en, opdat dezelve zoo ernstig mogelyk zy, deinst men voor geene grofheid, voor geene hatelykheid terug. Het onzinnige van den eisch wordt slechts geëvenaard door het kwetsende der vormen, en om de kroon aan het schandelyk knoeiwerk op te zetten, zendt men als magistraat naar onze grenzen een man, die, vroeger nauw verbonden aan den beruchten Arnot, steeds alhier bekend stond als de meest verklaarde vyand van den Vrystaat. Die keuze alleen zou voldoende wezen, om de geheime bedoelingen der Koloniale bestuurders te brandmerken.

Waardig, gelyk immer, treedt de heer Brand voor onze miskende regten op, en met de meeste ingenomenheid begroetten wy de kernachtige wyze, waarop hy den Generaal Hay aan zyne verpligtingen tegenover onafhankelyke Staten herinnert. Natuurlyk baatte zulks weinig by personen, die door dik en dun hun onedel doel najagen, en de Staatspresident was dan ook verpligt protest aan te teekenen by de Rykseregering tegen ambtenaren, voor wie geslotene tractaten scheurpapier lyken. Onmiddelyk werd de Volksraad tegen 16 November opgeroepen, terwyl alle ambtenaren strenge orders kregen hoe te handelen, indien soms Generaal Hay de onbeschaamdheid mogt hebben op *ons* grondgebied den baas te spelen.

Onze Regering deed dus haar pligt, ontegenzeggelyk zal de Volksraad zich als één man om den Staats president scharen, en de bevolking?

Het is meer dan tyd dat een einde kome aan al die haspelaryen, waarmede men ons zoo ongehoord uittart. Het land heeft behoefte aan rust om zich vreedzaam te ontwikkelen; die ontwikkeling wordt ons misgund, wyl eigen wanbestuur er zoo treffend door uitkomt, en vandaar eene onophoudelyke inmenging in aangelegenheden, wier laaghartig karakter ryst, naarmate het Koloniale Gouvernement hoopt zulks straffeloos te kunnen doen. Zullen onze Burgers daarvoor lafhartig het hoofd buigen en den smaad op zich laden dat zy onwaardig zyn een onafhankelyk bestaan, hetwelk zy niet durven te verdedigen? Wy vertrouwen het tegendeel, en mogten hunne stamgenooten in de Kolonie er al in berusten, dat andermaal de door hen bezoldigde strydkrachten worden aangewend, om onze regten te vertrappen, dán hopen wy dat de stem van den heer Brand oud en jong zal vereenigen, om met de wapenen in de hand elke schending van 't grondgebied nadrukkelyk te keeren. Welke dan ook de uitslag zy van dezen stryd tegenover de afgezondene huurlingen, de vlag van den Vrystaat verdwyne liever met eere, dan dat een volksbestaan gerekt worde door een lafhartig buigen en wyken voor den vreemden indringer.

LUIT. van Rensburg is weder in zooverre hersteld; dat hy nu en dan per kar een uitstapje kan doen.

DE Registrateur der Rondgaande Hoven, de heer J Z de Villiers, stapte Dingsdag namiddag in 't huwelyksbootje, met jongejufvrouw de Villiers.

De Gouvernements Secretaris is sedert Zaturdag ongesteld en kan zyne werkzaamheden daardoor niet waarnemen.

EERGISTEREN avond weerlichte het hevig in het zuid-oosten, ongeveer in de directie van Moroko. Het schynt of de regen, welken wy hier dien dag steeds verwachtten, daarheen getrokken en uitgezakt is.

GISTEREN kwamen hier transportwagens, die niet minder dan 95 dagen op 't pad waren van Port Elizebeth naar hier. In dien tyd had men naar Europa heen en terug kunnen geweest zyn.

DE Staatsprocureur, alsmede de leden van de balie, zyn allen weder hier terug gekomen van hunne reize naar Smithfield, ter bywoning van het Rondgaande Geregtshof. Gedurende dien tyd gaven de inwoners verschillende blyken hunner gastvryheid en zullen de aangename uren, in Smithfield doorgebragt, niet ligt vergeten worden.

Zondag l.l. preekte de Eerw. Brand van Boshof alhier, en gaf na afloop der godsdienstoefening aan de gemeente kennis, dat de Eerw. Radloff het beroep als leeraar dezer gemeente had aangenomen. Zoo wy vernemen, is de vader van den beroepenen predikant voornemens hier te komen wonen. Zondag avond hield de Eerw. Scott van Fauresmith eene indrukwekkende lykrede over het afsterven van mej. Radloff, in de Wesleyaansche kapel alhier.

FAURESMITH, 1 NOV., 1870.—Hoewel de graveryen op Jagersfontein den 29sten Oct. voor den tyd van 1 paar maanden gesloten zouden worden, zoo is echter nu dat plan veranderd, er werd op dien dag door den heer G Visser aan het publiek bekend gemaakt, dat met het werk kon worden doorgegaan, en voor het vervolg ook aan een grooter aantal burgers van den Vrystaat (ik meen 150) permissie zal worden verleend om hun geluk te beproeven. Ook de voorwaarden zyn veranderd, daar in plaats van een vyfde gedeelte van de waarde der gevondene steenen, nu £2 (goud) per maand door iederen graver aan de eigenaresse zal moeten worden betaald. Vele der vroegere gravers hadden echter Jagersfontein verlaten, om op de onlangs ontdekte velden van Koffyfontein, 4 uur van het dorp, aan Rietrivier, hun fortuin te zoeken, zoodat er op dit oogenblik minder personen werken dan vroeger. Men is hier algemeen van opinie, dat het zeer in het belang van het distrikt en het dorp in 't byzonder zoude zyn, als ook aan fatsoenlyke kolonisten opening tot graven werd gegeven. Vele families, die nu op den weg zyn naar de Transvaalsche velden, zouden dan zeer waarschynlyk hier blyven, hunne vrouwen en kinderen op het dorp laten wonen, en zelven dagelyks naar Jagersfontein kunnen uitgaan om te werken. Fauresmith zoude zoodoende binnen kort dik bevolkt zyn, de menigte ledige huizen zouden bewoners hebben, handel en welvaart toenemen, eene goede markt voor de buitenlieden, om hunne producten te verkoopen, ontstaan; kortom, ons dorp weldra zeker het best bevolkte en meest bloeyende in den Vrystaat zyn. Doch alle goede dingen komen langzaam, en wie weet of de heer Visser ook niet ééns dag in deze zienswyze zal deelen. Het juiste bedrag der in de maanden September en October gevondene diamanten, kan ik u niet opgeven; doch ten naastenby zyn er ruim 320 steenen gevonden, die, laag geschat, zeker een waarde van £6,700 representeren. Gy ziet dus, dat de uitkomst niet slecht is, vooral wanneer men in aanmerking neemt het kleine aantal gravers (40 gemiddeld) die gedurende de twee verloopene maanden daar werkzaam zyn geweest.

NATAL.

(*Van den eigenen Correspondent van de Tyd.*)

DURBAN, 17 OCTOBER.—Nog al een koddige byeenkomst op godsdienstig terrein werd hier gisteren (Zondag) gehouden. Een aantal respectabele inwoners zag men langs de straten paraderen, met bybel en gezangboek. Een van het gezelschap las de woorden van een gezang met stentorstem voor, welke door het gezelschap zingende werd herhaald, op eene wyze alsof men ter begrafenis ging. Deze arme schepsels dachten voorzeker godsdienstige plegtigheden te verrigten, evenwel de toeschouwers dreven met hen den spot. Het grootste gedeelte van hen was Wesleyanen en onder hen zyn welgestelde winkeliers uit deze stad. Een riep, voorttrekkende: "Allen zyn welkom! Allen zyn welkom! Komt, vereenigt u met ons in de dienst van God!"

Door overdreven yver in het godsdienstige maakt men soms groote fouten. Deze byeenkomsten zyn van Amerika afkomstig en moesten maar tegengegaan worden. Wy hebben vele wettige plaatsen en wettige voorgangers om in het godsdienstige te arbeiden en daarom is die nieuwe methode onnoodig.

Eene jongejufvrouw heeft nog al opspraak gemaakt door eergisteren met eene ouden vryer van haar weg te loopen. Zy was met hem eerst verloofd, kreeg om de een of andere reden ruzie en verloofde zich aan een ander. Doch oude liefde roest niet, zegt men, en zoo was ook hier het geval; want de eerste behield eene overwinning op de laatste, die veel jonger is en er tamelyk beter uitziet.

DE OORLOG.

De *Rappel* bevat de speech, die de heer Victor Hugo heeft uitgesproken aan het Station van den Noorder-spoorweg, waar *le grand citoyen* arriveerde:

"Woorden ontbreken my om uit te drukken hoe diep ik bewogen ben door de niet te beschryven ontvangst, welke my door het edelmoedige volk van Parys is bereid.

"Burgers! ik had gezegd: "Den dag waarop de republiek zal worden verklaard, zal ik terugkomen." Hier ben ik. (Toejuiching.)

"Twee groote zaken roepen my. De eerste: de republiek; de tweede, het gevaar. (Beweging.)

"Ik kom myn plicht betrachten.

"Welke is myn pligt?

"'t Is de uwe; die van ons allen.

"Parys verdedigen, Parys behoeden.

"Parys te redden; dat zegt meer dan Frankryk te redden; dat heet de wereld te redden.

"Parys is het middelpunt van beschaving; Parys is de geheiligde stad.

"Wie Parys aanvalt, valt geheel het menschdom aan. (Toejuiching).

"Parys is de hoofdstad der beschaving; het is noch een Koninkryk noch een Keizerryk; het is het geheele menschdom in zyn verleden en in zyn toekomst. En weet gy waarom Parys de stad der beschaving is? Omdat Parys de stad der revolutie is. (Langdurige bravo's.)

"Dat zulk een stad, dat zulk een hoofdplaats, dat zulk een brandpunt, hetwelk zooveel licht verspreidt, dat zulk een centrum van geest, hart en ziel, dat deze bakermat van de wetenschap geweld zou aangedaan! worden, dat zy verpletterd en by bestorming zou ingenomen worden, door wie? door eene woeste horde, dat kan niet. Dat zal niet gebeuren Nooit, nooit, nooit. (Langdurige kreten: Neen, nooit, nooit!)

"Burgers, Parys zal zegepralen: omdat die stad het menschelyk denkvermogen vertegenwoordigt, omdat zy het populaire instinct vertegenwoordigt!

"Het populaire instinct stemt altyd overeen met het ideaal der beschaving.

"Parys zal zegepralen, maar op ééne voorwaarde; namelyk dat gy en ik, dat wy allen, zooals wy hier zyn, slechts één van ziel zyn; dat wy allen slechts één soldaat en één burger zyn; één burger om Parys te beminnen; één soldaat om de stad te verdedigen.

"Op die voorwaarden zal Parys zegepralen.

"Wat my betreft, ik dank u voor uwe toejuichingen.

"Ik vraag u slechts ééne zaak: de eendracht.

"Door eendracht zult gy zegepralen.

"Onderdrukt allen haat; zet alle vyandschap van u—weest allen één—en gy zult onoverwinnelyk zyn.

"Laten wy ons scharen rond de republiek tegenover den invaller, en laten wy broeders zyn. Wy zullen overwinnen.

"Door de broederschap redt men de vryheid." (Toejuichingen—Langdurige kreten: Leve Victor Hugo! Leve de Republiek!)

Een correspondent van de *Globe* beschryft aldus den indruk, dien het proclameeren der Republiek op het gros der Fransche landlieden heeft teweeggebragt:

De boerenstand, de onwrikbaarste steun van den ex-Keizer, staat verstomd over den val des magtigen, en weet nauwelyks wat van de geheele zaak te denken of te gelooven. De boer kan geen abstract begrip vatten, hy kan zich slechts vasthouden aan een persoon. Vandaar, dat het woord, "Republiek" voor hem niet de minste beteekenis heeft—behalve in zoover het in zyn verbeelding eenluidend met "Communisme" en gevolgelyk, naar heer pastoor hem leerde, een werk des Satans is.—Zooeven bezocht ik een paar my welbekende landbouwers: en toen ik hun meedeelde dat de Republiek geproclameerd was—keken ze heel ontstemd, zeggende: "wel dan hebben we in 't geheel geen Regering". Ik verzekerde hun dat ze volstrekt niet bezorgd behoefden te zyn: dat in de Vereenigde Staten en Zwitserland de Republikeinsche regeeringsvorm uitstekend werkt, en dat er wel degelyk thans een Gouvernement in Frankryk is, samengesteld uit door Parys verkozen leden. Al myn praten stelde hen echter niet gerust; zy moesten weten, wie er aan 't hoofd stond; en eerst toen ik hun zeide, dat Trochu de man is—helderde hun gelaat eenigszins op. Het voorbeeld van de Vereenigde Staten en Zwitserland scheen den braven lieden hoegenaamd geen belang in te boezemen: "ja"—bromden ze—"dáárvan weten we niet af."

MADRID, 9 SEPTEMBER.—Gisteren heeft hier eene groote manifestatie ter eere der Fransche Republiek plaats gehad. Een stoet van 20,000 personen, met 40 banieren, ten opschrift dragende: "*Aan de Fransche Republiek, Vryheid, gelykheid, broederschap, orde, eendracht.*" enz., liepen onder fanfares en het zingen der *Marseillaise* door de stad en hebben zich voor het Koninklyk paleis tot een betuiging van sympathie jegens Frankryk vereenigd. De heer Castellar hield by deze gelegenheid eene rede waarin hy zeide: "Het gemoed gevoelt zich vryer, nu men ziet hoe het Keizerryk wordt gestraft en de Republiek zegeviert. Frankryk door de Monarchie ten dood gedoemd, zal op de roepstem der Republiek opstaan. Het Spaansche volk, bevryd van Koningen en geregeerd krachtens het algemeen stemregt, zal niet dralen, zich by die groote politieke beweging aan te sluiten, om een statenbond in Europa te vestigen. Nadat hy ten slotte had uitgeroepen: "wy zullen de Fransche goede gevoelens uitdrukken, en het Republiek toejuichen," werd de kreet: "leve de Fransche Republiek!" herhaaldelyk door het volk aangeheven. Er heerschte eene buitengewone geestdrift. Een der aanwezige Franschen betuigde daarvoor namens Frankryk den dank. De heer Figueras hield vervolgens eene toespraak, waarin hy zeide: "Wy zullen thans de Fransche Republiek bevorderlyk zyn door de sympathie, in afwachting van het oogenblik waarin wy haar met onze armen zullen bystaan. Ook deze woorden werden levendig toegejuicht." Er heerschte eene volmaakte orde.

Men berekent dat tegenwoordig binnen de muren van Parys niet minder dan 75,000 runderen aanwezig zyn.

GEDOOPT.

In de Ned. Geref. Kerk, Zondag, 6 November, door den Wel-Eerw. Dr. S. P. Heyns,

Eene dochter van den heer Frederick Pieter Frans Pfister, met name Alida.

Eene dochter van den heer Willem Wolfraad, met name Willemina Rosina Amelia.

By de Engelsche dienst, door Dr. W. Robertson,

Een zoon van den heer George Joseph Kerchhoff, met name George Benjamin.

THE
Zuid-Afrikaan.
Cape Town, November 14, 1870.

PARLIAMENT.—A proclamation in Friday's *Gazette* prorogues Parliament till Friday, the 13th of January next.

THE "SAXON."—The mail-steamer *Saxon* will be taken on the patent slip this morning, (weather permitting)

ROBBERY AT SEA POINT.—On Wednesday evening a robbery was committed at the premises of Mrs. Smith, at Sea Point, and a quantity of wearing apparel stolen.

VESSELS IN DOCK.—There is now in the Alfred Docks a very fine display of shipping, which together represents a tonnage of 6,475 tons, as follows: two steamers, two ships, five barks, and six schooners.

LIEUT.-GENERAL HAY has taken Westbrook for two years. The estate is now being put in repair, and General Hay will move thither on the arrival of Sir Henry Barkly. This indicates that the head-quarters of the troops for the future will be in the Western Province.

FOUND DROWNED.—It is reported that on Wednesday evening the body of Mrs. West, lately residing at No. 9, Orange-street, was found lying in the sluit which runs from Orange-street into New-street. The body had formed a dam, and the water was running over it when found.

THE SCHOONER "QUEEN."—It is said that the schooner *Queen* formerly belonging to Mr F. Schippers, has been bought by Mr J. C. Stephan. We understand that she will now take the place of the cutter *Alabama* which was recently wrecked at Dassen Island, and will trade to the northern ports and Lambert's Bay. She is already laid on for the latter port.

THE CATHOLIC BAZAAR.—A bazaar, in aid of St Bridgid's Orphanage, will be held in the Catholic Hall, on Wednesday next. It is said that the collection of articles is one of the largest and best assorted that has been seen at a bazaar in Cape Town. The hall will be gaily decorated, and the fine band of the 86th Regt. will be in attendance. There are to be various other attractions.

THE FEVER.—The Town Council at their last meeting decided to appoint additional street keepers to look after the sanitary state of the town. The number of fever cases reported seems to be on the increase. Doctor Landsberg consider the increase of the fever to be caused by the overcrowding of certain dwellings of the poor, and also to the dirty state of the town.

LEASES OF CROWN LANDS.—The following appears in Friday's *Gazette*:—"With reference to Government Notice No. 418, 1870, dated 17th ultimo, fixing a sale of leases of Crown lands, to be held under the provisions of Act 19, 1864, at Beaufort West, on Tuesday, the 10th January, 1871, notice is hereby given that certain of the lots in the list attached to that notice, the numbers of which will be declared on the day of sale, will be offered first single and afterwards together. Notice is further given that in all cases where the upset-rent is not bid, the lot in question will be withdrawn from the list of lands offered to public competition."

DIGGERS RETURNED.—Several persons who left Cape Town some time ago to try their fortune at the Diamond Fields, arrived in town on Thursday, some by the steamer *Bismarck* and others overland. The account they give of the fields is anything but encouraging. It appears that after several days hard work at digging and not being successful, they considered it the wisest plan to relinquish their claims and each one to return and look after their businesses in the quite suburbs of Cape Town. Several private letters have also been received in town from parties at the fields, who write very despondingly about them.

THE "RENOWN."—The splendid ship *Renown*, of 1,293 tons, after a passage of 67 days from England, arrived in Table Bay on Thursday afternoon, and at the request of her commander, was shortly afterwards hauled in the dock. At the time of her entering the dock she was drawing 19ft of woter forward and 20ft aft. This being the largest vessel that has been taken in, it caused a large assemblage of spectators to see her enter. She is moored at the North quay, and presents a very fine appearance. One of the horses shipped by Capt. Taylor died soon after leaving England. The *Renown* will proceed on her voyage to Madras in the course of this week.

THE WYNBERG MAGISTRATE.—On Thursday a scene took place in the Court of the Resident Magistrate of Wynberg, calculated to bring the administration of justice into contempt. The case was an ordinary charge of using abusive language, in which the complainant had employed Mr O'Riley to appear on her behalf. When it was called on, the Magistrate refused to allow the agent to appear; and when respectfully asked for an explanation, stated that the charge was one in which the Court intervened as prosecutor. Mr O'Riley questioned the power of Court to act in this manner in so trifling a case, but was peremptorily ordered to be quiet. The complainant was examined by the clerk, and having given her evidence, she signed a power of attorney in Mr O'Riley's favour, in spite of the directions of the Magistrate, who told her not to do so, and which power the Magistrate positively refused to accept. The only explanation which can be given of the conduct of the Magistrate is that one of the officers of the Court was in some way mixed up with the complaint, and the refusal to allow an agent to appear had the effect of preventing evidence being given upon that point.—*Standard and Mail.*

EFFECT OF THE DIAMOND FIELDS UPON THE PRISON IN SOMERSET.—There are at present only ten men in the Somerset gaol, undergoing hard labour, a smaller number than has been the case for years past. We attribute this favourable change to the fact that a number of the characters who were almost constant inmates of the Somerset gaol, being drafted off to the diamond fields. Another cause which may have helped to depopulate the gaol is the rise in the price of "Cape Smoke," consequent upon the great demand for the article at the diggings.—*Somerset Courant.*

THE SENTENCE ON MR. EMETT.

The following extract is from the report of the trial of Mr. Emett, late Civil Commissioner of Stockenstrom.

The jury returnrd into Court after an absence of twenty minutes, with a verdict of guilty attended by a recommendation to mercy.

The learned Judge, addressing Mr Emett, said: Prisoner at the bar,—you have been found guilty of the crime of fraud as averred in the indictment, on the very clearest evidence, and I feel myself in a very painful position to have to pass sentence on a man who has for some years past occupied a respectable position in society. The jury have recommended you to my merciful consideration, and I shall attend to their recommendation. There is one thing in your favor, and that is, there does not appear to be a single false entry in your book; the false entries are confined to your declaration to Government. If the Government had not reposed in you so much confidence, the deficiencies in your accounts would have been known sooner. Under all the circumstances of the case—taking into account the recommendation of the jury and the perfect state of your books I think in awarding sentence that—

Mr. Emett here interrupted his lordship saying: My lord, before you pass sentence, allow me to briefly address you. I am, of course, very sorry to find myself in this questionable and most painful position. In years past, I have been struggling against it. The sole cause of my disgrace and ruin is getting into debt. It is a defect in my character, that I have not properly looked after my pecuniary interests. Thus, when in debt, I was led to make false entries in my periodical statements to Government, but not, I must say, with any fraudulent intension. I always intended, and always believed that, sooner or later, I should make my account right. It was through no ambition of my own part that I was appointed Civil Commissioner of Stockebstroom. I was actively engaged in the Kafir war of 1846, under Captain Hogg, in the district of Queen's Town. I was also engaged in the wars of 1838 and 1851, at Shiloh and Whittlesea, and having been engaged as magistrate's clerk this led to my appointment as a Civil Commissioner. I have often said I would rather have remained a clerk than have been appointed a Magistrate. Conscientiously, I am upright in heart, have obtained the Lord's forgiveness of my sins, and am prepared to submit to whatever sentence your lordship may be pleased to inflict upon me, If my life be spared, I shall endeavour to give proof that I am not the bad man some people represent me ta be.

Mr Justice Dwyer: I give you full credit for your statement that you never intended to be a bad man. Your first false step was getting into debt without reasonable means of repayment: your next false step was falsifying your accounts and concealing the state of your affairs from Government. Whether you intended to return the money or not has nothing to do with the case; the offence was complete the moment you misappropriated the money.

Mr. Emett: Excuse me, my Lord: there is one little matter which I forgot to mention. Before my marriage, I had to support a relation, a widow, with nine children, and the heavy expense this entailed upon me was the foundation of my misfortune.

Mr. Justice Dwyer: I can readily believe what you say; but as the case is clearly proved against you, it is my duty to pass sentence on you, in doing which I shall take into consideration the recommendation of the jury. The sentence is that you be imprisoned in the gaol of Graham's Town for twelve months.

Mr. Emett: I thank you my lord.

The technical objection raised by the prisoner's counsel, Mr. Barry, on the plea of *autrefois acquit*. was reserved by the Judge to be argued before the full bench of the Supreme Court. The *Journal* mentions that the Judge, the Solicitor-General, and Mr. Barry were in full adornment of professional horse-hair wigs.

GRAAFF REINET DIGGERS.—Several Graaff-Reinet diggers have returned from the diamond fields, some having paid their expenses, and others not. Two parties had nearly been considerable losers by their trip; for one of them after having been an hour on their return journey, suddenly found their diamonds missing! The consternation at its discovery may be easily imagined. No time, we may be sure, was lost in retracing their steps, and, fortunately, the small bag containing the precious gems, was found lying on the ground where the party had unspanned, and not many yards from where a native was standing! Lucky dogs! The other party lost both money and diamonds, but he was also fortunate in having them restored on payment of 10s. Well, the old proverb says that "it is better to be born lucky than rich!"—*G. R. Herald.*

OFF TO THE DIAMOND FIELDS.—"The True Blue Train" from Port Elizabeth, rather a comical looking wagon drawn by eight donkeys, conveying the Messrs Eastes and party, passed through Graaff-Reinet on Wednesday, Nov. 2. They were going at a snail's gallop, which made people speculate as to the age of the company by the time they would reach their destination.—*Ibid.*

THE KWELEGHA.—It is said that several of the Dutch farmers of the Kweleghs, who have left that part for good, are giving over their farms to Kafirs, and that there are located on some places as many as fourteen Kafir families. On one farm adjoining that of an English farmer, there are said to be no less than ten huts, and the native population is increasing in that locality. Naturally those farmers who remain on their places are beginning to get alarmed at the prospects before them, and we think it is high time the authorities took steps to inquire into the matter and to ascertain whether these huts and Kafir families pay the legitimate taxes, also to see what provision the departing Dutch farmers have made for the payment of road rates, house tax, quit-rents, &c. If the facts as stated to us be well founded, it will soon be found necessary to station a strong police force at the Kwelegha for the protection of the farmers resident there.—*Watchman.*

LOCUSTS.—The *Cradock Register* says:—"These pests have appeared in immense numbers on the town commonage, and the battle between them and the townspeople has been terrific. The water-furrow was choked up at one spot by them, and next morning several wheelbarrows full were wheeled away. The locusts present a very picturesque appearance while on the march, sometimes several columns, each about a foot broad, may be seen parallel, marching on the principle of 'follow my leader' into yawning abysses, over streams and stone walls. They march into the jaws of death with utter recklessness. 'What's the use of killing them,' said a party to us the other day, who after destroying a couple of millions in a sloot where he had driven them, still saw them pressing on apparently in undiminished numbers, 'We reply there is a great deal of use. If everyone acted on this principle we should soon hear no more of the locusts."

ALIWAL NORTH.—We (*Aliwal Observer*) have been favoured with a look at a nugget of gold brought into town by Mr. Edwin Griffith, who procured it from a Dutch farmer (a very poor man) residing under the Drakensberg, and who informed Mr Griffith that he had found it among the sand and gravel in a spruit adjacent to his farm, presuming it to be a piece of copper that had washed down with the rush of water during the recent heavy rains. Mr. Griffith had not time to repair to the spruit from which it had been obtained with a view to inspection, but thinks that were the gold comes from more gold must exist. The little lump of precious metal has been closely examined by more than one experienced Californian and Australian gold digger, and by them pronounced to be as fine a nugget for its size as they have ever seen. It weighs sixty grains, and is thoroughly devoid of any extraneous matter.

The Diamond Fields.

Mr. T. King, M.L.A., who has arrived at Colesberg on his return from the Diamond Fields, furnishes the *Colesberg Advertiser* with the following intelligence from that quarter. He says:

At Bad Hope about 200 diggers are working, with indifferent success. At Good Hope extraordinary success still continues. Most of the diamonds found here are of good water and shape. A new "kop," having a surface of rugged rocks, has been opened on the Good Hope Hill, and some diamonds found. The island at Good Hope is not turning out trumps, although shafts from 10 to 14 feet in depth have been sunk, and similar soil found to that at Pniel; consequently many of the claims have been abandoned. An island in the centre of the Vaal River, about ten miles below Pniel, and which lies so low that it was submerged during the recent freshet, had proved diamondiferous. Its area is so small as only to allow of about twenty claims being opened, the whole of which are taken up. Goog-Gong still continues to yield a fair number of diamonds.

At Pniel claims are scarce, and selling at £50 each, and hardly to be purchased for that price. Whenever a chance offers, "jumping" is resorted to. "Jumping" is taking possession of a claim owned by another digger, who has, either by neglect of work or otherwise failed to comply with the regulations. Korannas are reaping a rich harvest by acting as guides to point out fresh spots where surface diamonds have been found; and several promising localities have been pointed out to diggers, who have, however, not yet proceeded to open the claims. Of course, this sort of thing is liable to abuse, as the Korannas are sometimes inclined to lead their employers on a wild goose chase.

The various reports which have appeared in the *Friend* and other papers, of diamonds of 150 to 180 carats being discovered, are most probably unfounded or exaggerated, as nothing is known of such finds at the fields.

"Parties" consisting of six or eight Europeans are daily arriving on the fields, and in most instances a quarrel arises between the members before they have been long at work. Experienced diggers are convinced of the folly of such large co-partnerships, and advocate companies consisting of one or two Europeans with, say, four or five native labourers. This system is found to be more remunerative and also to allow of operations being carried on without unpleasantness. Tramps are at the diggings in great numbers, and cannot obtain employment, as the respectable diggers regard them with suspicion, and doubt their honesty. Considering the vast concourse on both sides of the river, very little drunkenness prevails, possibly because the votaries of Bacchus are unable to obtain funds for the purchase of liquor. At Hebron, British subjects are in future to be allowed to dig without let or hindrance from the Transvaal authorities established there, who will only exercise jurisdiction in the event of a breach of the peace or any other criminal act being committed.

The diggers are now carrying on operations to a distance of 60 miles along the Vaal, from Klipdrift downwards, and some 22 miles upwards.

Provisions are obtainable at the following rates:—Good hamels, at 14s to 15s; meal, £2 10s per bag; potatoes, 20s to 22s 6d per bag; Kafir corn, 15s to 20s; dried fruits, 1s per lb; tobacco 6s per roll; oat-hay, 1s 6d per small bundle. Merchandize is plentiful, and shops are starting up in all directions. Principal inquiries are for groceries. The diggings are placarded in all directions with posters and handbills printed for the shopkeepers at the *Diamond News* office. For Scotch carts there is no demand, although they are continually breaking down. A traveling cart, by Orgill, Graham's Town, in good order, together with a team of six horses and harness, was sold on the Pniel side for £110.

Diggers, although intent upon work, have still a little time left for practical jokes. For instance, a Scotch cart having broken down, some bystanders raised a vigorous cheer, which caused a rush towards the spot, and the report speedily spread that at the moment of the break down a diamond of 80 carats had fallen from the cart. A large concourse of diggers assembled, and were much chagrined to find it was an hoax.

THE LATEST TELEGRAMS.

The following telegrams of the latest news from the Diamond Fields have been received in town:

GRAHAM'S TOWN.

Intelligence has been received that the Groot Vley and Dordrecht party, known as P D Bertram's, have turned up a diamond of 155 carats. The Wigget-Leary party, during the past week, had found two diamonds, one of 18 carats, the other 25 carats. Woolley's party have found a 25 carat and two small gems. Several Australians had passed through Queen's Town, *en route* to the Eldorado. They say there is great excitement in Australia, and that the Cape Diamond-fields are looked upon as the richest in the world. As soon as the pioneers on their way report favourably, there will be a great rush from the sister colony.

Christian Fick, of Graaff-Reinet, has been very fortunate; found during last fortnight sixteen diamonds. H. Memburg has found twelve. Papenfus very lucky, Finding diamonds every day.

Correspondent *Colesberg Herald* says: "A report has reached me this evening (28th Oct.) of a 150-carat diamond having been picked up on Klipdrift side. The party who told me had seen it, and described it as being of first water and shape. It was worth, he said, £100,000."

Diamonds have been rather plentiful in Graham's Town during the past week. Chapman's have been on view; valued at hundreds of pounds. King's diamonds have also attracted attention.

The Bourdillon-Maynard party of Graham's Town, have, it is said, found one diamond, weighing one hundred and seventeen carats.

FREE STATE.

(*From the Friend.*)

THE CLAIMS OF WATERBOER AND THE BRITISH GOVERNMENT.

We agree with President Brand that further correspondence on the subject will avail us nothing, and newspaper articles still less. All that can be said on either side has been said a hundred times. No new arguments can be produced. Arbitration can no longer be resorted to—the Acting Governor and High Commissioner having made himself a party to the quarrel. Perhaps a sort of Mixed Commission might be able to arrive at some satisfactory settlement of the question. We look upon the claims of Waterboer to any country on this side of the Vaal with the exception of the small tract of territory now known as Albania (situated at the junction of the Vaal and Orange rivers)—as sheer fudge. We fully believe that these claims have been trumped up to serve a purpose, by scheming and interested parties. With regard to the Campbell lands, *beyond* the Vaal, we are not so clear. We are sometimes inclined to doubt whether Adam Kok really intended to dispose of the territory of Cornelis Kok beyond the Vaal; or if so, whether he had any authority for so doing. It has often been alleged that it was but the odd bits of land, or pieces that fell out on this *side* of the Vaal, that Adam Kok sold or intended to sell to the Government of this State. A Mixed Commission, jointly appointed by the Free State and Colonial Governments, as abovementioned, might take evidence on oath, and after a careful enquiry arrive at a right decision. The correspondence between the State President and the High Commissioner, will now, for the present, come to an end; the whole matter, including the protest of the President, having been referred home. It is a strange thing, that after the independence of this State has been guaranteed by the Home Government, we should be constantly in hot water, regarding land questions, with the local Colonial authorities. It really looks as if our independence, cut off as we are from the seaboard, is little better than a sham. On no less than three sides we have been annoyed and bothered by the British Government, *i.e.*, if we include the beautiful one-sided arbitration of Mr Keate, of Natal. For our own part, we fully expect the Waterboer imbroglio to terminate exactly as the Basuto question did. Sir H. Barkly will come out in December (next month), and the very first thing he will do, will be to repudiate and discountenance the acts of his predecessor. With one stroke of his pen he will probably declare that General Hay has acted in the whole matter without authority, and with but very little discretion. If it terminate otherwise, we shall be astonished beyond measure.

THE TRANSVAAL.

A correspondent to the *Anglo-African* says:—"That the Executive have disapproved of what the commission, consisting of the President (Pretorius) and Proes (Government Secretary) and Lys (unofficial member), have done at and about the Diamond fields. The Volksraad are to meet on the 5th December next; when, of course, something is looked for. The Portuguese Governor was expected at Pretoria on the 14th Oct. There is no doubt the Portuguese want this country; most likely to sell, with Delagoa Bay, to Prussia; for Portugal has already too many colonies, not any of which she can manage properly; and there are here some of the German element, who are in favor of the proposals of the Portuguese, But I hope England will take under British protection all the native tribes from the Campbell Grounds to the Zambezi; by doing which she would have no trouble in acquiring the Transvaal,—and would have a country worth having."

European Intelligence.

(From the *London Standard.*)

THE PARISIANS AND THEIR GOVERNMENT.

After M. Jules Favre's last circular, Prussia is deprived of all pretext for continuing the war, and it is not improbable that a preliminary armistice may have been agreed upon between M. Jules Favre and Count Bismarck. It is firmly believed by all parties in France *but one*, that the prospect of the conclusion of peace would be hailed with delight. But the one party which is anxious for the continuance of the war at any cost is just now a powerful one. It was in order to humour it that M. Henri Rochefort was transferred from a gaol to a seat in the executive commission—it was also to humour it that Megy, the assassin, has been released from the hulks at Toulon, under the curious pretext of shooting a policeman must be considered as a political offence? What is most to be dreaded in Paris is that this party, which is called the party of the Sansculottes for want of a better name, will, on the bare report that the "Government of National Defence" are negociating for peace raise their favorite cry, "*Nous sommes trahis*," describe the "Government of National Defence" as a Government of "national disgrace and surrender," turn it out as unceremoniously as it was appointed, and instal in its stead a parody of the Revolutionary Commune of 1792. Before the 5th Sept. the "Sansculottes" were comparatively harmless, for they were without arms; but now the truculent friends of M Rochefort and Citoyen Megy have been duly provided with muskets, swords, bayonets, accoutrements, and, moreover, a plentiful supply of cartridges. In the flurry and confusion which now prevail, they have unquestionably favourable opportunities of carrying their openly avowed designs into effect, and the negotiations for peace are calculated to give them the pretext which they stand in need of. It is possible that the vigilance and firmness of General Trochu may prevent this attempt being made, or, if made, may vigorously put it down; but it is not probable. The ease with which the late Government was snuffed out is a dangerous precedent, and he would be a bold man who would predict that the present Provisional Government would resort to force to maintain their authority, which they admit has legally no *locus standi*.

News from England.

The C. G. H. Sc. St. *Marsdin*, from England 7th October, arrived in Table Bay on Saturday night. From news received by her we glean the following intelligence concerning

THE EUROPEAN WAR.

The Fall of Strasburg.

THE SEIGE OF PARIS.

The Prussian Army had entirely surrounded Paris. Several Skirmishes had taken place but none of them seem to be of any importance. A telegram was received at Falmouth on the day that the *Marsdin* left, stating the Prussians had lost 30,000 in a battle outside the walls of Paris, but this was not considered reliable information. News from Paris is received by balloon and pigeon post.

M. Jules Favre Mediation Mission has failed.

THE SURRENDER OF STRASBURG.

[PRUSSIAN OFFICIAL DESPATCH.]

Mundolsheim, Sept 30.

The entry of Strasburg took place to-day, after which a solemn religious service was held in the Church of St Thomas.

The booty taken is calculated as follows: 170 cannons as yet counted; two millions of francs, the Government property in the Bank, reckoned at eight millions of francs. The munitions, and especially the stores of cloth, are considerable.

Berlin, Oct 1, (6·30 p.m.)

The King of Prussia has sent 5000 thalers to the inhabitants of Strasburg who have suffered from the effect of the seige.

General Lowenfeld hitherto Governor-General of Posen, has been appointed inspector of the two reserve corps at Berlin and Glogau.

Tours, Oct. 2.

General Ulrich, the defender of Strasburg, has arrived here, and been warmly received by the members of the Government.

It is stated that the Government has conferred on the American General Beauregard a commission to form an army corps in the south of France.

THE CAPITULATION.

On Wednesday news reached England that the city of Strasburg had surrendered at 5 o'clock the previous evening, and that 17,000 men (including the National Guards) and 451 officers had laid down their arms, when the gates were occupied by German Soldiers. It is reported that the inhabitants of the city, driven to desperation, succeeded in hoisting the white flag on the Cathedral on Tuesday evening, but that General Ulrich commanded its removal. Great pressure was, however, put upon him, by garrison and citizen alike, and he was compelled to surrender.

METZ HOLDS OUT.

Tours, Oct 1 (4·30 p.m.)

The French Government has received news from a person who has arrived from tMetz.

According to this intelligence Marshal Bazaine gained a signal success over the Prussians on the 31st August. Other engagements favorable to the French took place on the 23rd and 27th Sept. On the 29th of Sept. General Bourbaki made a splendid sortie, and drove the Prussians as far as Briey.

Metz is completely furnished with provisions and munitions. Marshal Bazaine has with him an army of 100,000 men in perfect health. The National Guard has undertaken to defend the town in case Marshal Bazaine succeed in cutting himself away through the Prussian lines.

THE PRUSSIAN HEAD-QUATERS.

The Prussian Royal Head-quarters were moved on October the 5th, from Ferrières to Versailles.

OFFER OF THE SPANISH CROWN.

The Spanish Crown has again been offered to Don Fernando

THE ITALIAN PLEBISCITE

Florence, Oct. 4.

In the provine of Viterbo the number of ayes recorded were 24,207; noes, 228.

In the province of Frosinone the numbers were 25,536 ayes against 271 noes.

Flowers of Sulphur.

Now landing ex 'Dora,'

A supply of the finest Sulphur of the following Marks;

BRANDRAM
POYNTE
CANDERY

In Barrels and Kegs

For Sale at 28, St George's-street,

J. G. STEYTLER.

800 fat Merino Sheep
420 do Cape do
150 do Wether Goats.

ON WEDNESDAY, the 16th November, the above number of Fat Sheep and Goats, brought up by Mr. W. J. STIELINGH, will be publicly sold at Klapmuts.

ISAAC J. DU PLESSIS.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendue Adms.

Wanted Immediately.

OVERSEERS and WAGONDRIVERS to proceed to the Diamond Fields.

None need apply without testimonials to Character and Competency.

STEYTLER & STEYTLER,
Immigration and General Agents,
62, St. George's-street.

WANTED by a gentleman whothoroughly understands Business in all its branches a situation, in Town or Country.—Apply by letter, addressed to A. A., office of this paper. Good references if necessary.

McDONALD, BUSK & Co.

Direct the attention of the Trade generally to their late importations. They consist of

Staple and Fancy Manufactures,

IN GREAT VARIETY, AMONGST WHICH ARE:

PUNJUMS and White Longeloths, Baftas, Shirtings, Sheetings, Voerchitz, Corduroys, Furniture and Belgian Checks, Derries, new pattern Summer Prints, Linen Damask, Blouse Holland, Drills, Bed Tick, Oil Cloth, Counterpanes, &c., &c.
DOESKINS, Tweeds, Cloths, Cassimeres, Cassinettes, Flannels, Coburgs and Alpaccas, Men's Hats, in variety, &c.
BONNET AND BONNET SHAPES, Flowers, Kid Gloves, Silks, Crape, Ribbons, Cap Fronts, Coloured and Black Sewing Silk, Dresses, and Dress Stuffs in variety, Muslins, Llama, Tulle, Stays, Cambric and other Handkerchiefs, Hosiery in variety, Straw Hats, Over skirts, Collars, Puggaries, Braids, Frillings and other Dress Trimmings, &c., &c.
WOOL, GRAIN, CANVAS AND FLOUR BAGS, Gentlemen's Suits and Slop Clothing in variety, Men's, Ladies' and Children's Boots in variety, Carpeting, Wagon Canvas.
CONCERTINAS, Wooden Pipes, Strike Fire Knives, Sugar Candy, PARKE'S Vineyard Spades, ATKINSON'S and GOSSAGES Soap, Composition Candles, Indigo and Thumb Blue, Rio Coffee, Natal Sugar, Chicory, Souchong Tea, Bar Lead.

BRANDUM'S SULPHUR, &c., &c.

ALSO ON HAND.

Heidelberg and Cango Tobacco.

VILLIERS & Co.

HAVE FOR SALE

AT THEIR STORES, LONG-STREET,

BETWEEN STRAND AND CASTLE-STREETS.

FRENCH BRANDY, of the following Brands:
Larronde Frères
Grange & Bonsal
Dandicolle & Gaudin, Managers of the Great Cognac Company
Jas. Hennessy & Co.
Jules Robin & Co.

EXTRA CHAMPAGNE:
Bouche, Fils, & Co., in quarts and pints
Benjamin & Eugene Perrier
Gin, Spengler and Rynbende
Best Old Jamaica Rum
Best Punch Syrup
Standard Old Tom
English Beer, of the best Brands.

Also Superior Foreign and Cape Wines

WHICH THEY OFFER AT LOWEST MARKET RATES.

UNION BANK.

NOTICE TO SHAREHOLDERS.

IN TERMS of the 23 d, 24th, and 46th Sections of the Trust Deed, a Special General Meeting of Shareholders will be held at the Office of the Bank,

ON FRIDAY,

16th December, Next,

AT 11 O'CLOCK A.M.,

For the purpose of Electing a Director in the room of Mr. JOHN SHEPHERD, absent from the Colony for a longer period than three months.

The names of candidates intended to be proposed are to notified to the Directors, in writing, by two Proprietors qualified to vote on or before Monday, the 14th instant.

By order of the Board,

S. V. HOFMEYR, Cashier.

Cape Town, 7th November, 1870.

High Sheriff's Office,

Cape Town, 10th November, 1870.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Case, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Colesberg.

A. DENYSSEN, N.O., versus ANNA MARIA DU PLESSIS, Widow and Executrix Testamentary of the late PETRUS JOHANNES DU PLESSIS, and ANOTHER.

On Saturday, the 26th November, 1870, at 10 o'clock a.m., at Colesberg, Household Furniture, Kitchen Utensils, &c. And at Venter's Valley, on Wednesday, the 30th November, 1870, at 10 o'clock, a.m., 1 Cart, 1 Set Harness, 6 Horses, 4 Mares, 410 Sheep, 10 Cows, 6 Calves, 2 Oxen, 1 Heifer, Household Furniture, Kitchen Utensils, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

High Sheriff's Office, Cape Town,
10th November, 1870.

IN execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sale will take place, viz.:—

Division of Albany.

H. C. MALAN versus DAVID DANIEL JACOBUS MALAN.

On Friday, the 18th November, 1870, at 10 o'clock a.m, at Graham's Town, 351 Sheep, 530 Goats, 2 Horses, Household Furniture, &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

Direct from Gothenburg.

NOW LANDING

Ex "AMAZON"

In Prince Alfred Docks,

SWEDISH PLOUGHS, and fittings complete

STOCKHOLM TAR, in Barrels.

Dealers will be supplied at the Lowest Wholesale Rates,

R. M. ROSS.

Strand-street and St. George's street.

MR. C. M. DE WET,

Attorney-at-Law, Notary Public, &c.,

PIQUETBERG.

Cases conducted in the Circuit and Magistrate's Court, Loans effected, and other Agencies performed.

Referees: Messrs, FAIRBRIDGE & ARDERNE.

A Rare Investment of Capital.

ON THE 1st DAY OF FEBRUARY NEXT, will be sold the entire STOCK-IN-TRADE, including

32 Strong Stukvats
10 Riders to match.

With a WINE PUMP complete, and about 100 PIPES OF WINE, 12 years old, and in the highest condition.

EDW. J. HANBURY.

No. 17, Grave-street,
Cape Town.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Nov 10—Clan Alpine, bk, 363 tons, J Sim, from Simons Bay 9th inst, to this port and London. Cargo general

10—Renown, sh, 1293 tons, J H Taylor, from London 3rd Sept, to this port and Madras. Cargo general

10—Bismarck, (N. Ger.) sc. st. 529 tons, C Staats, from Natal 30th Oct, East London 7th Nov, to this port. Cargo general

DEPARTURES FROM TABLE BAY,

Nov 9—Glendoveer, to Mauritius
10—Themis, to Gough's Island
10—Knysna Belle, to Port Nolloth.
11—R M St Natal, to Natal

MARKT PRYZEN

En hoeveelheid ter markt gebragt *Van den* 10 *tot den* 12 *Nov.* 1870.

Getal.		£	s.	d.	£	s.
	Aloes, per lb.....	0	0	0	0	0
	Appelen, per lb,...	0	0	0	0	0
	Amandelen, per lb.	0	0	0	0	0
364	lb Abrikozen, per lb.	0	0	2½	0	3½
696	bs Aardappelen, p 3b.	0	2	3	0	4 11
	Azyn, per legger...	0	0	0	0	0 0
	Brandewyn, p leg.	0	0	0	0	0 0
412	lb Boter, per pond...	0	0	6	0	1 2
	Bokkenvellen, p st	0	3	0	0	0 0
	Boonen, p 3 busls.	0	0	0	0	0 0
	Drg. Ossehuiden...	0	0	0	0	0 0
	Erwten, per 3 bus.	0	14	9	1	0 1
	Eenden.....	0	0	0	0	0 0
	Eyeren, per 100...	0	4	6	0	5 9
	Ganzen, per stuk	0	2	7	0	2 7
102	bs Gars, p. 3 bushel	0	5	10	0	11 5
	Hoorns, elk.....	0	0	0	0	0 0
450	bs Haver, p. 3 bushel	0	5	8	0	5 9
25	vr Hav-rzerv. 100lb.	0	1	11	0	2 6
	Hoenders, per stuk	0	1	4	0	1 6
	Kalven, per stuk	0	0	0	0	0 0
	Kaf, p. 16 zakken	0	0	0	0	0 0
	Kalkoenen, pr. st.	0	0	0	0	0 0
	Koorn, per 3 bus	0	0	0	0	0 0
	Linzen, dito.....	0	0	0	0	0 0
	Melies, dito.....	0	0	0	0	0 0
	Okkernooten, p lb	0	0	0	0	0 0
	Patatas, per 3 bus.	0	0	0	0	0 1½
15	lb Peren, per pond...	0	0	1½	0	0 1½
	Persiken, per lb ...	0	0	0	0	0 0
	Pampoenen, elk...	0	0	0	0	0 0
	Rozynen, per lb...	0	0	0	0	0 0
	Rog, per 3 bushel	0	0	0	0	0 0
	Schapenvel, per st.	0	0	0	0	0 0
	Merinovel, dito...	0	0	0	0	0 0
	Stroo, per 16 zak.	0	0	0	0	0 0
9	bs Uijen, p. 3 bushel.	0	9	2	0	9 4
	Varkens, gemeste	0	0	0	0	0 0
	——— ongemeste.	0	0	0	0	0 0
	———speen.....	0	3	0	0	3 0
	Vederen, Str. p lb.	0	0	0	0	0 0
	———bedden, p lb,	0	0	0	0	0 0
	Vygen, dito.....	0	0	0	0	0 0
	Wol, grof, dito.....	0	0	0	0	0 0
	Wyn, ordin. legger	0	0	0	0	0 0
	Wynsteen, p 100 lb	0	0	0	0	0 0
	Zoetelemoen, p 100	0	2	8	0	4 7
	Zout, per 3 bushel	0	0	0	0	0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 10, Greenmarket-square